

Den Europæiske Unions Tidende

C 108

49. årgang

6. maj 2006

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2006/C 108/01	Sag C-66/06: Sag anlagt den 6. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	1
2006/C 108/02	Sag C-74/06: Sag anlagt den 8. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	2
2006/C 108/03	Sag C-76/06 P: Appel iværksat den 9. februar 2006 af Britannia Alloys & Chemicals Ltd. til prøvelse af dom afsagt den 29. november 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-33/02, Britannia Alloys & Chemicals Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	2
2006/C 108/04	Sag C-84/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nederlandenes Hoge Raad den 10. februar 2006 — den nederlandske stat (Ministeriet for Folkesundhed, Velfærd og Sport) mod 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland NV, 4. Wala Nederland NV	3
2006/C 108/05	Sag C-88/06: Sag anlagt den 13. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	4
2006/C 108/06	Sag C-95/06 P: Appel iværksat den 15. februar 2006 af Bausch & Lomb Inc. til prøvelse af dom afsagt den 17. november 2005 af Retten i Første Instans i sag T-154/03 — Biofarma SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	4
2006/C 108/07	Sag C-103/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris den 22. februar 2006 — Philippe Derouin mod Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)	5
2006/C 108/08	Sag C-109/06: Sag anlagt den 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	6
2006/C 108/09	Sag C-117/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin den 21. februar 2006 — Gerda Möllendorf og Christiane Möllendorf Niehuus mod 1. Salem-Abdul Ghani El-Rafei, 2. Dr. Kamal Rafehi og 3. Ageel A. Al-Ageel	6

2006/C 108/10	Sag C-120/06 P: Appel iværksat den 27. februar 2006 af Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM), Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies), til prøvelse af dom afsagt den 14. december 2005 i sag T-69/00, Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio SpA (FIAMM) og Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Technologies, Inc. (FiammTechnologies) mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	6
2006/C 108/11	Sag C-121/06 P: Appel iværksat den 1. marts 2006 af Giorgio Fedon & Figli SpA og Fedon America, Inc. til prøvelse af dom afsagt den 14. december 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-135/01, Giorgio Fedon & Figli SpA og Fedon America, Inc. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union	7
2006/C 108/12	Sag C-125/06 P: Appel iværksat den 1. marts 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 15. december 2005 i sag T-33/01, Infront WM AG (tidligere Kirchmedia WM AG) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	7
2006/C 108/13	Sag C-126/06: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Diikitiko Protodikio Tripoleos den 3. marts 2006 — Carrefour Marinopoulos AE mod Nomarchiaki Aftodiikisi Tripoleos	8
2006/C 108/14	Sag C-127/06: Sag anlagt den 3. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	8
2006/C 108/15	Sag C-128/06: Sag anlagt den 3. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	9
2006/C 108/16	Sag C-129/06 P: Appel iværksat den 4. marts 2006 af Autosalone Ispra Snc til prøvelse af dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 30. november 2005 i sag T-250/02 — Autosalone Ispra snc mod Det Europæiske Atomenergifællesskab	9
2006/C 108/17	Sag C-131/06 P: Appel iværksat den 27. februar 2006 af Castellblanch SA til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 i sag T-29/04 — Castellblanch SA mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Champagne Louis Roederer, SA	10
2006/C 108/18	Sag C-132/06: Sag anlagt den 7. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	11
2006/C 108/19	Sag C-133/06: Sag anlagt den 8. marts 2006 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union	12
2006/C 108/20	Sag C-134/06: Sag anlagt den 8. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	12
2006/C 108/21	Sag C-135/06 P: Appel iværksat den 10. marts 2006 af Roderich Weissenfels til prøvelse af dom afsagt den 25. januar 2006 af Retten i Første Instans i sag T-33/04, Roderich Weissenfels mod Europa-Parlamentet	13
2006/C 108/22	Sag C-139/06: Sag anlagt den 10. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	14
2006/C 108/23	Sag C-140/06: Sag anlagt den 14. marts 2006 — Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 108/24	Sag C-151/06: Sag anlagt den 20. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	14
	RETTEEN I FØRSTE INSTANS	
2006/C 108/25	Sag T-15/02: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006 — BASF mod Kommissionen (»Konkurrence — aftaler inden for sektoren for vitaminprodukter — ret til kontradiktion — retningslinjer for beregning af bøder — fastsættelse af bødens grundbeløb — afskrækkende virkning — skærpende omstændigheder — førende rolle eller har tilskyndet til overtrædelsen — samarbejde under den administrative procedure — tavshedspligt og princippet om god forvaltningsskik«)	16
2006/C 108/26	Sag T-26/02: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006 — Daiichi Pharmaceutical mod Kommissionen (»Konkurrence — karteller i sektoren for vitaminprodukter — retningslinjer for bødeberegningen — fastsættelse af bødens grundbeløb — formildende omstændigheder — samarbejdsmeddelelsen«)	16
2006/C 108/27	Sag T-322/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. marts 2006 — Telefon & Buch mod KHIM (»EF-varemærker — sagens formalitet — omstændigheder, der ikke kunne forudses — ugyldighedsbegæring — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 — ordmærket WEISSE SEITEN — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b)-d), i forordning nr. 40/94«)	17
2006/C 108/28	Sag T-411/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006 — Herbillon mod Kommissionen (»Tjenestemænd — udnævnelse — ændring af indplaceringen i lønklasse — vedtægtens artikel 31, stk. 2«)	17
2006/C 108/29	Sag T-429/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006 — Valero Jordana mod Kommissionen (»Tjenestemænd — udnævnelse — ændring af indplaceringen i lønklasse — vedtægtens artikel 31, stk. 2«)	18
2006/C 108/30	Sag T-10/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006 — Leite Mateus mod Kommissionen (»Tjenestemænd — udnævnelse — ændring af indplaceringen på løntrin — vedtægtens artikel 31, stk. 2«)	18
2006/C 108/31	Sag T-26/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006 — Verborgh mod Kommissionen (»Tjenestemænd — udnævnelse — ændring af indplaceringen i lønklasse — vedtægtens artikel 31, stk. 2«)	18
2006/C 108/32	Sag T-31/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006 — Eurodrive mod KHIM (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket euroMASTER — de ældre nationale ordmærker EUROMASTER — manglende lighed mellem varer og tjenesteydelser — delvist afslag på indsigelsen — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	19
2006/C 108/33	Sag T-35/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006 — Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia mod KHIM (»EF-varemærker — indsigelsessag — det ældre ordmærke FERRERO — ansøgning om EF-figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »FERRÓ« — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)	19
2006/C 108/34	Sag T-44/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006 — Kimman mod Kommissionen (»Tjenestemænd — udnævnelse — ændring af indplaceringen i lønklasse — vedtægtens artikel 31, stk. 2«)	20

2006/C 108/35	Sag T-129/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006 — Develey mod/KHIM (»EF-varemærker — tredimensionalt varemærke — en plasticflaskes form — afslag på registrering — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — ældre nationalt varemærke — Pariserkonventionen — TRIPs-aftalen — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«) 20	20
2006/C 108/36	Sag T-226/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006 — Italien mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — forordning (EF) nr. 316/2004 — den fælles markedsordning for vin — beskyttelse af traditionelle udtryk — ændring af klassificeringen af visse supplerende traditionelle udtryk — anvendelse på etiketteringen af vine med oprindelse i tredjelande — proceduremangel — proportionalitetsprincippet — TRIPs-aftalen) 20	20
2006/C 108/37	Sag T-289/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. marts 2006 — Lantzoni mod Domstolen (»Tjenestemænd — forfremmelse — tildeling af forfremmelsespoints — sammenhæng med bedømmelsen«) 21	21
2006/C 108/38	Sag T-238/99: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. marts 2006 — Service station Veger mod Kommissionen (Stævning — formkrav — åbenbart at søgsmålet ikke kan antages til realitetsbehandling) 21	21
2006/C 108/39	Sag T-448/04 R: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. februar 2006 — Kommissionen mod Trends m.fl. (»Voldgiftsbestemmelse — afvisningspåstand — søgsmål mod et selskabs parter«) 21	21
2006/C 108/40	Sag T-449/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. februar 2006 — Kommissionen mod Trends m.fl. (»Voldgiftsbestemmelse — formalitetsindsigelse — sag anlagt mod selskabsdeltagere«) 22	22
2006/C 108/41	Sag T-46/05: Sag anlagt den 3. februar 2005 — Kommissionen mod Environmental Management Consultants Ltd 22	22
2006/C 108/42	Sag T-71/06: Sag anlagt den 27. februar 2006 — ENERCON mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) 23	23
2006/C 108/43	Sag T-73/06: Sag anlagt den 28. februar 2005 — Cassegrain mod KHIM 23	23
2006/C 108/44	Sag T-74/06: Sag anlagt den 3. marts 2006 — Fox Racing mod KHIM 24	24
2006/C 108/45	Sag T-76/06: Sag anlagt den 24. februar 2006 — Plásticos Españoles (Aspla) mod Kommissionen 24	24
2006/C 108/46	Sag T-80/06: Sag anlagt den 3. marts 2006 — Budapest Erőmű mod Kommissionen 25	25
2006/C 108/47	Sag T-82/06: Sag anlagt den 14. marts 2006 — Apple Computer International mod Kommissionen 26	26
2006/C 108/48	Sag T-84/06: Sag anlagt den 13. marts 2006 — Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding mod Kommissionen 27	27
2006/C 108/49	Sag T-87/06: Sag anlagt den 14. marts 2006 — L'Oréal mod KHIM 27	27
2006/C 108/50	Sag T-88/06: Sag anlagt den 17. marts 2006 af Dorel Juvenile Group mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) 28	28
2006/C 108/51	Sag T-90/06: Sag anlagt den 20. marts 2006 — TOMORROW FOCUS mod KHIM 28	28

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 108/52	Sag T-96/06: Sag anlagt den 17. marts 2006 — »Tsakiris-Mallas A.E.« mod KHIM	29
2006/C 108/53	Sag T-275/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006 — Aries Meca mod Kommissionen	29
2006/C 108/54	Sag T-506/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. marts 2006 — Success Marketing mod KHIM	29
	RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER	
2006/C 108/55	Rettens afgørelse nr. 1/2006 truffet i plenum den 15. februar 2006, om fordelingen af sager til afdelingerne (offentliggøres i EUT)	30
2006/C 108/56	Sag F-19/06: Sag anlagt den 20. februar 2006 — Semeraro mod Kommissionen	30
2006/C 108/57	Sag F-20/06: Sag anlagt den 22. februar 2006 — De Luca mod Kommissionen	31
2006/C 108/58	Sag F-21/06: Sag anlagt den 2. marts 2006 — Da Silva mod Kommissionen	31
2006/C 108/59	Sag F-22/06: Sag anlagt den 6. marts 2006 — Vienne m.fl. mod Europa-Parlamentet	32
2006/C 108/60	Sag F-23/06: Sag anlagt den 3. marts 2006 — Abad-Villanueva m.fl. mod Kommissionen	32
2006/C 108/61	Sag F-24/06: Sag anlagt den 10. marts 2006 — Abarca Montiel m.fl. mod Kommissionen	33
2006/C 108/62	Sag F-25/06: Sag anlagt den 10. marts 2006 — Ider m.fl. mod Kommissionen	34
2006/C 108/63	Sag F-26/06: Sag anlagt den 10. marts 2006 — Bertolete m.fl. mod Kommissionen	34
2006/C 108/64	Sag F-27/06: Sag anlagt den 10. marts 2006 — Lofaro mod Kommissionen	35
2006/C 108/65	Sag F-96/05: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 21. marts 2006 — Marengo mod Kommissionen	35
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
		
	III <i>Oplysninger</i>	
2006/C 108/66	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 96 af 22.4.2006	36

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

Sag anlagt den 6. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-66/06)

(2006/C 108/01)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved F. Simonetti og X. Lewis, som befuldmægtigede, samt avocat F. Louis og solicitor C. O'Daly)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Irland ikke har efterkommet sine forpligtelser i henhold til VVM-direktivet, idet Irland ikke i overensstemmelse med direktivets artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2-4, har truffet foranstaltninger med henblik på at sikre, at projekter, som kan forventes at få betydelige indvirkninger på miljøet, og som tilhører projektkategorierne, der er omfattet af bilag II, gruppe 1, litra a)-c) og f), undergives et krav om tilladelse samt en vurdering af denne indvirkning i overensstemmelse med direktivets artikel 5-10, inden der gives tilladelse.
- Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Anvendelsen af ensartede, uspecificerede grænseværdier

Kommissionen mener, at Irlands gennemførelseslovgivning er mangelfuld, da den ikke i forhold til de af bilag II, gruppe 1, litra a)-c) omfattede projektkategorier i vurderingen af indvirkningen på miljøet (VVM-direktivet) fastsætter effektive foranstaltninger for at nå de krævede resultater i VVM-direktivets artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2-3.

Artikel 4, stk. 2, gør det muligt for medlemsstaterne — enten ved en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde eller ved fastsættelse af »grænseværdier eller kriterier fastsat af medlemsstaten« — at afgøre nødvendigheden af en VVM-undersøgelse af projekter opført i bilag II. Uanset hvordan medlemsstaterne vælger at afgøre dette, skal måden tilgodese artikel 4, stk. 3, dvs. at der skal tages hensyn til de relevante udvælgelseskriterier i bilag III. Disse udvælgelseskriterier omfatter eksempelvis projektets dimensioner, kumulation med andre projekter, dets placering, den miljømæssige sårbarhed i de geografiske områder og dets indvirkning på vigtige landskaber set ud fra et historisk, kulturelt eller arkæologisk synspunkt.

I dets gennemførelseslovgivning for projekter, som henhører under bilag II, gruppe 1, litra a)-c), har Irland imidlertid henholdt sig til ensartede, uspecificerede grænseværdier uden mulighed for at vurdere andre projektkarakteristika.

Intensivt fiskeopdræt

Hvad angår forsøgsfiskeopdræt, forekommer gennemførelseslovgivningen at gøre en VVM-undersøgelse mulig »hvis ministeren mener, at det foreslåede akvakulturbrug vil kunne få væsentlig indvirkning på miljøet.« Denne lovgivning indeholder imidlertid ingen henvisning til udvælgelseskriterierne i bilag III til VVM-direktivet. Ved afgørelsen af, om en VVM-undersøgelse er nødvendig, er ministeren dermed ikke underlagt nogen udtrykkelig forpligtelse til at tage hensyn til den foreslåede placering af et sådant forsøgsfiskeopdræt eller til nogle af de andre udvælgelseskriterier.

Kommissionen bemærker, at Irland erkender behovet for udtrykkeligt at fastsætte udvælgelseskriterierne i bilag III i forhold til fiskeopdrætsprojekter. Så vidt Kommissionen er underrettet, er der imidlertid ikke vedtaget eller meddelt Kommissionen nogen ændringslov.

Sag anlagt den 8. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik**(Sag C-74/06)**

(2006/C 108/02)

*Processprog: græsk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Triantafylliou, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat forpligtelser, som påhviler den i henhold til EF-traktatens artikel 90, idet den ved beregningen af den afgiftspligtige værdi af automobiler indført på dens område fra en anden medlemsstat alene anvender et kriterium for nedsættelsen af deres værdi, som alene er baseret på køretøjets alder, og hvorefter der kan foretages nedsættelse på 7 % for køretøjer, som har været brugt i 6 måneder til 1 år eller 14 % for køretøjer, der har været brugt i 1 år, hvilket ikke sikrer, at den skyldige afgift i de fleste tilfælde ikke overstiger størrelsen af den residualafgift, som er indeholdt i værdien af tilsvarende brugte køretøjer, som allerede er blevet registreret på græsk område, mens desuden beregningsgrundlaget for nedsættelsen af værdien ikke er almindelig kendt og vurderingen af køretøjerne af de sagkyndige indebærer betaling af et gebyr på 300 EUR.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Den fastsatte værdinedsættelsestabel, som anvendes i Den Helleniske Republik, på indførte automobiler, er ikke i overensstemmelse med fast retspraksis, hvorefter der skal ske en reel nedsættelse af deres værdi, og sikrer følgelig ikke, at den skyldige afgift ikke i hvert fald under visse omstændigheder overstiger størrelsen af den residualafgift, som er indeholdt i værdien af tilsvarende brugte køretøjer, som allerede er blevet registreret i Grækenland.

2. Proceduren ved klageudvalget er ikke tilstrækkelig til at dække lakunerne i denne ordning, idet denne indebærer den afskrækkende betaling af nævnte høje gebyr og ikke er ledsaget af nogen bekendtgørelse om de kriterier, som skal lægges til grund ved beregningen af brugte køretøjers værdi, hvorfor proceduren er ineffektiv.

Appel iværksat den 9. februar 2006 af Britannia Alloys & Chemicals Ltd. til prøvelse af dom afsagt den 29. november 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-33/02, Britannia Alloys & Chemicals Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-76/06 P)

(2006/C 108/03)

*Processprog: engelsk***Parter**

Appellant: Britannia Alloys & Chemicals Ltd. (ved solicitors S. Mobley, H. Bardell og M. Commons)

Den anden part i sagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Rettens dom ophæves, for så vidt den frifinder Kommissionen for Britannias påstand vedrørende beslutningen.
- Beslutningens artikel 3 annulleres, for så vidt den vedrører Britannia.
- Subsidiært ændres beslutningens artikel 3, for så vidt den vedrører Britannia, således at den bøde, der i beslutningen er pålagt Britannia, annulleres eller nedsættes væsentligt.
- Mere subsidiært hjemvises sagen til Retten til afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom med hensyn til de retsfor skrifter, der finder anvendelse.
- Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sine egne omkostninger og Britannia's omkostninger i forbindelse med sagen for Retten og Domstolen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Appellanten har gjort følgende gældende:

1. Retten har overtrådt artikel 15, stk. 2 i forordning nr. 17/62/EØF («forordning nr. 17») ⁽¹⁾ ved at fastslå, at Kommissionen lovligt anvendte et omsætningsloft på 10 % i henhold til artikel 15, stk. 2, på selskabets omsætning i det regnskabsår, der slutter den 30. juni 2006, og ikke det sidste regnskabsår før beslutningens vedtagelse.

2. Retten har tilsidesat ligebehandlingsprincippet:

a) Ved — gennem en anvendelse af omsætningsloftet for Britannia's vedkommende på 10 % på det sidste år, der ifølge Kommissionen kan betragtes som »normal økonomisk virksomhed«, og for alle andre virksomheder, som beslutningen var rettet til, det sidste regnskabsår før beslutningen — at opretholde Kommissionens forskelsbehandling af virksomheder, der i det væsentligste befinder sig i samme situation.

b) Ved at opretholde Kommissionens beslutning, som udgør en forskelsbehandling af Britannia i relation til det år, på hvilket omsætningsloftet på 10 % finder anvendelse, sammenlignet med dens praksis i andre direkte sammenlignelige tilfælde.

3. Retten har tilsidesat retssikkerhedsprincippet:

a) Ved — gennem en anvendelse af omsætningsloftet i artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 — at opretholde Kommissionens brug af et andet regnskabsår end det sidste regnskabsår. Der kræves sikkerhed med hensyn til maksimumgrænsen for den straf, der kan pålægges.

b) Ved at fortolke artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 således, at der pålægges en bøde, der ikke svarer til den bøde, der var fastsat, da overtrædelsen blev begået, hvorved de grundrettigheder, som tilkommer virksomheder, er blevet tilsidesat.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 17 af 6.2.1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1961, s. 81).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nederlandenes Hoge Raad den 10. februar 2006 — den nederlandske stat (Ministeriet for Folkesundhed, Velfærd og Sport) mod 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland NV, 4. Wala Nederland NV

(Sag C-84/06)

(2006/C 108/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandenes Hoge Raad

Parterne i hovedsagen

Sagsøger: den nederlandske stat (Ministeriet for Folkesundhed, Velfærd og Sport).

Sagsøgt: 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland NV, 4. Wala Nederland NV.

Præjudicielle spørgsmål

1. Er medlemsstaterne ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾ af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler forpligtet til at undergive antroposofiske lægemidler, der ikke samtidig er homøopatiske lægemidler, de betingelser for udstedelse af en markedsføringstilladelse, som er fastsat i direktivets afsnit III, kapitel 1?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, udgør den nederlandske lovbestemmelse, hvorefter antroposofiske lægemidler er undergivet de nævnte betingelser for udstedelse af markedsføringstilladelse, en ifølge EF-traktatens artikel 30 lovlig undtagelse fra forbuddet i EF-traktatens artikel 28?

⁽¹⁾ EFT L 311, s. 67.

Sag anlagt den 13. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland**(Sag C-88/06)**

(2006/C 108/05)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Enegren og I. Kaufmann-Bühler, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/45/EF af 27. juni 2001 om ændring af Rådets direktiv 89/655/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelsen af direktivet udløb den 19. juli 2004.

⁽¹⁾ EFT L 195 af 19.7.2001, s. 46.

Appel iværksat den 15. februar 2006 af Bausch & Lomb Inc. til prøvelse af dom afsagt den 17. november 2005 af Retten i Første Instans i sag T-154/03 — Biofarma SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**(Sag C-95/06 P)**

(2006/C 108/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Bausch & Lomb Inc. (ved M. Silverleaf QC, solicitors R. Black, B. Gerber og E. Kohnner)

De andre parter i appellsagen: Biofarma SA og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Afgørelse truffet den 5. februar 2003 af Tredje Appellkammer ved Harmoniseringskontoret stadfæstes.
- Det bestemmes, at Harmoniseringskontoret skal pålægges at registrere det varemærke, der er søgt registreret i appellants navn.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med nærværende appelsag og under sagens behandling for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har nedlagt påstand om, at dommen afsagt af Retten i Første Instans ophæves af følgende grunde:

Retten i Første Instans fandt, at der var risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker. Appellanten har anført, at Retten begik en retlig fejl og/eller tilsidesatte procedurereglerne ved at nå frem til denne konklusion. De påståede fejl er følgende.

Retten begik en fejl ved ikke at vurdere eller ved ikke korrekt at vurdere, om de varer, for hvilke de omtvistede varemærker er registreret eller søgt registreret, er af lignende art. Retten begik på dette grundlag en retlig fejl.

Retten skulle have fortaget en vurdering af, om de varer, som varemærkeansøgningen vedrørte, var af lignende art som de varer, i forbindelse med hvilke det er godtgjort, at der er gjort brug af det omtvistede varemærke. Hvis Retten havde gjort dette, ville den have konkluderet, at disse varer ikke var af lignende art, og følgelig at der ikke var grundlag for, at artikel 8, stk. 1, litra b) skulle finde anvendelse. Subsidiært skulle Retten have konkluderet, at der højst var flygtig artsmæssig lighed, og at en sådan svag lighed, når den tages i betragtning med henblik på at afgøre, om der er risiko for forveksling, kræver, at der er en meget høj grad af lighed mellem de omtvistede varemærker, og at der angives grunde (hvilket Retten ikke gjorde) til, at den relevante kundekreds kunne antage, at de hidrører fra handelsmæssigt forbundne kilder.

Retten begik en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), ved bedømmelsen af den relative lighed mellem de omtvistede varemærker. Den støttede sig ikke på en samlet vurdering af det helhedsindtryk, som varemærkerne visuelt eller lydligt fremkaldte hos gennemsnitsforbrugeren, men på en minutøs analyse af de lingvistiske og verbale kendetegn ved de ord, som de pågældende varemærker er sammensat af.

Ved bedømmelsen af ligheden skulle Retten have betragtet varemærkerne som en helhed og under henvisning til det visuelle og navnlig det lydlige helhedsindtryk, som de omtvistede varemærker fremkalder hos gennemsnitsforbrugeren. Desuden tog Retten ikke hensyn til den omstændighed, at de omhandlede varer er af en sådan art — hvilket parterne er enige om — at den relevante kundekreds må forventes at udvise betydelig omhu både ved udvælgelsen og brugen heraf. Såfremt Retten havde anvendt en korrekt tilgangsvinkel, ville den have konkluderet, at de to varemærker både lyder forskelligt og er forskellige af udseende.

Retten identificerede ikke den relevante kundekreds korrekt og begik følgelig en retlig fejl. Retten begik en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), ved at fastslå, at patienter udgjorde en del af den relevante kundekreds. Retten burde i overensstemmelse med de gældende bestemmelser have fastslået, at den relevante kundekreds var sammensat af fagfolk inden for sundhedssektoren.

Retten foretog en mekanisk vurdering af ligheden. Den foretog ikke en afvejning af de ligheder, den havde konstateret, og undersøgte ikke, hvorvidt disse ligheder indebar en risiko for forveksling. I stedet antog Retten, at dette var tilfældet. Herefter afviste Retten, at forskellene mellem henholdsvis varemærkerne og varerne kunne udelukke denne risiko. Den anførte ikke nogen begrundelse for dette standpunkt. Følgelig begik Retten en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), således som bestemmelsen er fortolket af Domstolen, og/eller tilsidesatte procedurereglerne, særligt procesreglementets artikel 81, ved ikke at angive en begrundelse for sin afgørelse.

Retten begik en retlig fejl ved ikke at tage hensyn til opmærksomhedsniveauet hos gennemsnitsforbrugeren af de omhandlede varer, og til, hvorvidt dette niveau kunne formindske risikoen for forveksling. Retten skulle have taget hensyn til den særligt høje grad af opmærksomhed, som gennemsnitsforbrugerne udviser, når han forbereder og træffer sit valg mellem de relevante varer, og til den virkning, dette kunne have på risikoen for forveksling. Retten begik derfor en fejl ved anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), således som denne bestemmelse er fortolket af Domstolen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris den 22. februar 2006 — Philippe Derouin mod Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)

(Sag C-103/06)

(2006/C 108/07)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris.

Indleveret den 22. februar 2006.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Philippe Derouin.

Sagsøgt: Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf).

Præjudicielle spørgsmål

Skal forordning nr. 1408/71 af 14. juni 1971 ⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for, at en overenskomst, såsom dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Frankrig og Det Forenede Kongerige af 22. maj 1968, bestemmer, at indtægter, der oppebæres i Det Forenede Kongerige af arbejdstagere, der er bosat i Frankrig, og som er socialt sikret i denne stat, er udelukket fra beregningsgrundlaget for det generelle socialsikringsbidrag (CSG) og for bidraget til dækning af underskuddet på de sociale sikringsordninger (CRDS), der opkræves i Frankrig?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2).

Sag anlagt den 23. februar 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland**(Sag C-109/06)**

(2006/C 108/08)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Mölls, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2003/96/EF ⁽¹⁾ af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv eller ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 31. december 2003.

⁽¹⁾ EUT L 283, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kammergericht Berlin den 21. februar 2006 — Gerda Möllendorf og Christiane Möllendorf Niehuus mod 1. Salem-Abdul Ghani El-Rafei, 2. Dr. Kamal Rafehi og 3. Ageel A. Al-Ageel

(Sag C-117/06)

(2006/C 108/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Kammergericht Berlin.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gerda Möllendorf og Christiane Möllendorf Niehuus.

Intervenienter: 1. Salem-Abdul Ghani El-Rafei, 2. Dr. Kamal Rafehi og 3. Ageel A. Al-Ageel.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er bestemmelserne i artikel 2, stk. 3, og artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 ⁽¹⁾ til hinder for tilskødning (overdragelse af ejendomsret) til opfyldelse af en købsaftale om en fast ejendom til en fysisk person, der er opført i bilag I til forordningen?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Er forordning (EF) nr. 881/2002 til hinder for den indførelse i tingbogen, der er nødvendig for overgangen af ejendomsretten til den faste ejendom, også for det tilfælde, at den købsaftale, der ligger til grund, blev indgået inden rådighedsbegrænsningen blev offentliggjort i EF-Tidende, tilskødningen er erklæret bindende, samt tillige når den købesum, som i henhold til aftalen, skulle betales af den i bilag I til forordningen opførte fysiske person som køber allerede inden dette tidspunkt
 - a) er deponeret på en klientkonto hos en notar, eller
 - b) er blevet udbetalt til sælgeren?

⁽¹⁾ EFT L 139, s. 9.

Appel iværksat den 27. februar 2006 af Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM), Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies), til prøvelse af dom afsagt den 14. december 2005 i sag T-69/00, Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio SpA (FIAMM) og Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Technologies, Inc. (FiammTechnologies) mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-120/06 P)

(2006/C 108/10)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM), Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) (ved advokati I. Van Bael, F. Di Gianni og A. Cevese)

Andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

- Sagen er moden til påkendelse, hvorfor der træffes afgørelse i realiteten derhen, at appellanterne tilkendes ret til erstatning på grund af indstævntes ansvar for en retsstridig handling eller for en lovlig retsakt.
- Indstævnte tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for Retten.
- Subsidiært tilkendes appellanterne en passende godtgørelse som følge af den urimelige varighed af sagens behandling for Retten.
- Der træffes i øvrigt de foranstaltninger, som måtte trænge sig på efter billighed.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at den anfægtede dom ganske savner begrundelse vedrørende et af de væsentligste argumenter fra sagsøgerens side, nemlig at disse henset til sagens særlige faktiske omstændigheder kan støtte ret på beslutningen fra WTO's Tvistbilæggelsesinstans, og dette for at få fastslået Fællesskabets ulovlige adfærd som ansvarspådragende i relation til appellanternes erstatningskrav.

Appel iværksat den 1. marts 2006 af Giorgio Fedon & Figli SpA og Fedon America, Inc. til prøvelse af dom afsagt den 14. december 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-135/01, Giorgio Fedon & Figli SpA og Fedon America, Inc. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-121/06 P)

(2006/C 108/11)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Giorgio Fedon & Figli SpA og Fedon America, Inc. (ved advokati I. Van Bael, A. Cevese, F. Di Gianni og R. Antonini)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt den 14. december 2005 af Retten i Første Instans ophæves.
- Appellanterne tilkendes, idet det gøres gældende, at sagsakternes karakter giver mulighed for at tage stilling til realiteten, erstatning for den skade, der følger af de indstævntes ansvar som følge af retsstridig handling eller lovlig handling.
- De indstævnte tilpligtes i hvert fald at betale sagens omkostninger både i denne sag og sagen i første instans.
- Subsidiært tilkendes appellanterne en passende erstatning som følge af den ubegrundet lange sagsbehandlingstid ved Retten.
- Andre foranstaltninger og forholdsregler, der med rimelighed måtte findes nødvendige, vedtages.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne gør gældende, at den indankede dom er behæftet med en mangel, idet den er fuldstændig uden begrundelse for så vidt angår et af hovedanbringenderne, der blev fremsat, hvorfor appellanterne under de særlige faktiske forhold, der kendetegner den foreliggende sag, er berettigede til at påberåbe sig den beslutning, der blev vedtaget af Verdenshandelsorganisationens Tvistbilæggelsesinstans, for med henblik på erstatningssøgsmålet at bevise Fællesskabets ulovlige adfærd.

Appel iværksat den 1. marts 2006 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 15. december 2005 i sag T-33/01, Infront WM AG (tidligere Kirchmedia WM AG) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-125/06 P)

(2006/C 108/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Banks og M. Huttunen, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Den Franske Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 15. december 2005 i sag T-33/01, Infront WM AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ophæves.
- Domstolen træffer endelig afgørelse ved at fastslå, at sag T-33/01 skulle have været afvist.
- Sagsøgeren i sag T-33/01 tilpligtes at betale de af Kommissionen afholdte omkostninger i sagen og denne sags omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellen vedrører begrebet umiddelbart og individuelt berørt som omhandlet i artikel 230, stk. 4, EF. Kommissionen har anført, at Retten i Første Instans (herefter »Retten«) i den appellerede dom har begået en retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af de nævnte begreber. Den har herved påvirket den ligevægt mellem institutionerne, som afspejles i reglerne om adgang til Fællesskabets retsinstanser med henblik på prøvelse af gyldigheden af en fællesskabsretsakt. Retten fandt, at en kommissionsbeslutning umiddelbart og individuelt berørte en virksomhed, som højst kunne anses for at have lidt indirekte økonomisk skade som følge af den pågældende beslutning, og som end ikke har godtgjort sandsynligheden af en sådan skade. Retten antog, at sagsøgeren var umiddelbart og individuelt berørt ud fra forhold, som mange andre erhvervsdrivende ud over sagsøgeren i første instans befinder sig i.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Diikitiko Protodikio Tripoleos den 3. marts 2006 — Carrefour Marinopoulos AE mod Nomarchiaki Aftodiikisi Tripoleos

(Sag C-126/06)

(2006/C 108/13)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Diikitiko Protodikio Tripoleos.

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carrefour Marinopoulos AE.

Sagsøgt: Nomarchiaki Aftodiikisi Tripoleos.

Præjudicielle spørgsmål

- a) Udgør de i dommens præmisser omhandlede krav om en forudgående tilladelse til salg af »bake-off«-produkter en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion som omhandlet i artikel 28 i EF-traktaten
- b) Må det også antages, at der foreligger en kvantitativ restriktion, såfremt der med kravet om en forudgående tilladelse til bageformålet udelukkende forfølges kvalitetsformål, dvs. at kravet udelukkende tjener til en kvalitetsdifferentiering med hensyn til forbagte brøds egenskaber (lugt, smag, farve og skorpens udseende) eller med hensyn til næringsværdien (De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 5.11.2002 i sag C-325/00, Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland) eller det ønskes at tilgodese forbrugerbeskyttelsen eller den offentlige sundhed, eventuelt forbrugers sundhed (StE 3852/2002)?
- c) Idet den førnævnte begrænsning gælder uden forskel for såvel indenlandske som for fællesskabsprodukter af »bake off«-typen, spørges det, om restriktionen er omfattet af fællesskabsretten, og om den i så fald direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt kan påvirke den frie handel med de omhandlede produkter mellem medlemsstaterne?

Sag anlagt den 3. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-127/06)

(2006/C 108/14)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Aresu, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF samt direktiv 97/7/EF og 98/27/EF⁽¹⁾, idet det ikke har gennemført de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv eller under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen sådanne bestemmelser.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2002/65/EF udløb den 9. oktober 2004.

⁽¹⁾ EFT L 271, s. 16.

Sag anlagt den 3. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-128/06)

(2006/C 108/15)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Maidani og G. Braun, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation⁽¹⁾, da det ikke har gennemført de nødvendige love og administrative bestem-

melser for at efterkomme dette direktiv og da det under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2003/124/EF udløb den 12. oktober 2004.

⁽¹⁾ EUT L 339, s. 70.

Appel iværksat den 4. marts 2006 af Autosalone Ispra Snc til prøvelse af dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 30. november 2005 i sag T-250/02 — Autosalone Ispra snc mod Det Europæiske Atomenergifællesskab

(Sag C-129/06 P)

(2006/C 108/16)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Autosalone Ispra Snc (ved avvocato B. Casu)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Atomenergifællesskab ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. de March, som befuldmægtiget, og avvocato A. Dal Ferro)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den foreliggende sag antages til realitetsbehandling.
- Dommen afsagt af Retten i Første Instans i sag T-250/02 ophæves.
- Sag T-250/02 tilbagesendes til Retten, med henblik på at denne, efter at passende foranstaltninger til bevisoptagelse er fastsat, også ex officio — heriblandt skønsforretning eller besigtigelse eller vidneafhøring — afsiger en ny dom og tager de påstande, appellanten har fremsat i processkrifter under sagen i første instans, til følge.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, inkl. sagens omkostninger i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at Rettens dom er behæftet med følgende mangler:

Den retlige kvalifikation af de faktiske omstændigheder er fejlagtig som følge af fordrejning og urigtig gengivelse af beviserne.

Der er sket en tilsidesættelse af de processuelle fællesskabsregler for så vidt angår bevisoptagelse.

Appel iværksat den 27. februar 2006 af Castellblanch SA til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 i sag T-29/04 — Castellblanch SA mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Champagne Louis Roederer, SA

(Sag C-131/06 P)

(2006/C 108/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Castellblanch SA (ved avocats F. de Visscher, E. Cornu, E. De Gryse og D. Moreau)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Champagne Louis Roederer SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 8. december 2005 i sag T-29/04, Castellblanch, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), ophæves, for så vidt det heri fastslås, at Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret ikke tilsidesatte artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾ af 20. december 1993 om EF-varemærker, med afgørelsen truffet den 17. november 2003 (sag R0037/2002-2), og der træffes endelig afgørelse i sagen.
- Følgelig annulleres afgørelsen truffet den 17. november 2003 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R0037/2002-2), for så vidt appellkammeret gav afslag på klagen indgivet af Castellblanch SA og tog indsigelse nr.

B 15703 til følge for alle de anfægtede varer, samt afslag varemærkeansøgning nr. 55962 for alle de anfægtede varer.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger både i første instans samt i forbindelse med appellen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Dommen afsagt af Retten i Første Instans er i strid med fællesskabsretten, i det omfang Retten tog to nye dokumenter i betragtning, der var blevet fremlagt for den for første gang, og som Retten skulle have afvist.

Appellanten rejser ikke indsigelse mod den anfægtede dom med hensyn til den første søgsmålsgrund i annullations-søgsmålet for Retten, i det omfang Retten fastslog, at indehaveren af det ældre varemærke i tilstrækkeligt omfang havde godtgjort brugen af det ældre varemærke på det omhandlede område. Appellanten anfægter imidlertid den omstændighed, at Retten ikke tog i betragtning, på hvilken måde det ældre varemærke var blevet brugt, da den sammenlignede tegnene, og den tog navnlig ikke denne brugs påvirkning af det ældre varemærkes særpræg i betragtning.

Hvad angår sammenligningen af varerne og risikoen for forveksling, har Retten med afgørelsen tilsidesat flere fællesskabsretlige bestemmelser i forbindelse med appellanten argument om, at brug af det ældre varemærke kun var godtgjort for »Champagne« og ikke for alle de varer, som det ældre varemærke vedrører. Appellanten finder endvidere, at den i dommen anførte begrundelse, da Retten i forbindelse med risikoen for forveksling sammenlignede »Champagne« og »Cava«, er selvmodsigende, da Retten på den ene side fastslog, at forbrugerne generelt er særligt interesserede i vinenes oprindelse, og på den anden side, at »Champagne« og »Cava« ligner hinanden. Følgelig har Retten foretaget en urigtig bedømmelse af risikoen for forveksling i denne sag.

Ved bedømmelsen af risikoen for forveksling undlod Retten med urette at tage den måde, det ældre varemærke var blevet brugt på, i betragtning. Den bedømte heller ikke korrekt ... den relative betydning af de associationsgivende og ikke-associationsgivende bestanddele af appellanten varemærke, som led i bedømmelsen af ligheden mellem de omtvistede varemærker. Følgelig har Retten foretaget en urigtig bedømmelse af risikoen for forveksling i denne sag.

⁽¹⁾ EFT L 11, s. 1.

Sag anlagt den 7. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-132/06)

(2006/C 108/18)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og M. Afonso, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 2 og artikel 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 ⁽¹⁾ om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, sammenholdt med artikel 10 EF, ved på udtrykkelig og generel måde i artikel 8 og 9 i lov nr. 289 af 27. december 2002 (finanslov for 2003) at foreskrive, at de afgiftspligtige transaktioner, som gennemføres inden for en række afgiftsperioder, ikke skal undersøges.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har henvist til, at fællesskabslovgiver har pålagt medlemsstaterne en dobbelt forpligtelse til ikke bare at vedtage national lovgivning, der er nødvendig for at gennemføre sjette momsdirektiv, men også til at træffe alle nødvendige administrative foranstaltninger for at sikre, at afgiftspligtige personer opfylder deres forpligtelser i overensstemmelse med sjette direktiv, først og fremmest pligten til at betale den afgift, der skal betales for gennemførelsen af afgiftspligtige transaktioner i en bestemt periode. Denne harmonisering af merværdiafgiften, som fællesskabslovgiver har foreskrevet, ville blive berøvet enhver mening og være uden praktisk betydning, hvis de nationale afgiftsmyndigheder ikke havde pligt til at gennemføre en effektiv undersøgelse og kontrol for at sikre »en ensartet opkrævning af afgiften i samtlige medlemsstater« således som det er angivet i fjortende betragtning til sjette direktiv.

De bestemmelser, der er indført med artikel 8 og artikel 9 i den italienske lov nr. 289/2000, overskrider klart grænserne for det administrative skøn, som fællesskabslovgiver har tillagt medlemsstaterne. I stedet for at anvende sin kompetence inden for rammerne af dette skøn til en mere effektiv afgiftskontrol har den italienske stat ved nævnte lov generelt, fuldstændigt og på forhånd afskaffet al undersøgelse og kontrol på momsområdet og derved tilsidesat sjette direktivs artikel 22 samt følgelig den generelle pligt til i medfør af artikel 2 at opkræve moms af alle afgiftspligtige transaktioner. Den italienske lovgiver har givet alle momspligtige personer, som er omfattet dens lovgivningskompetence, en mulighed for i en sammenhængende række af afgiftsperioder »i det hele« at undgå en eventuel moms kontrol. Den afgiftspligtige person kan blive omfattet af denne betragtelige fordel ved at indbetale et fast beløb, som savner enhver forbindelse med den moms, der skulle have været betalt af vederlaget for den afgiftspligtige levering af varer eller tjenesteydelser i den berørte afgiftsperiode.

Dette radikale »spænd« mellem den afgift, der skal betales i overensstemmelse med de sædvanlige momsregler, og det beløb, som skal erlægges for at få ret til en »endelig eftergivelse« (condono tombale), fremstår særligt tydeligt, når den afgiftspligtige helt har undladt at indgive sin momsdeklaration. Skyldneren kan regulere sine forhold for hvert afgiftsår ved at indbetale 1 500 EUR for fysiske personer eller 3 000 EUR for selskaber. En tilsvarende mangel på tilknytning til beregningsgrundlaget vedrørende den gennemførte (ikke-deklarerede) transaktion kendetegner også den endelige eftergivelse, som indtræder når der indgives en supplerende deklaration. Det beløb, der afkræves den afgiftspligtige person, som har til hensigt at udnytte denne eftergivelse, beregnes nemlig som en procentsats (2 %) der skal anvendes på den moms, som skulle have været erlagt for den levering af varer eller tjenesteydelser, der er foretaget i hver afgiftsperiode (eller på den købsmoms, som med urette er fratrukket i samme afgiftsperiode).

Denne generelle forhåndsafskaffelse af enhver undersøgelse fører til alvorlige hindringer for den gnidningsløse anvendelse af den fælles momsordning. Navnlig indebærer det en tilsidesættelse af princippet om afgiftsneutralitet, som opstiller et forbud mod, at økonomiske aktører, der udfører samme transaktioner, behandles forskelligt i momsmæssig henseende. Enhver undtagelse fra reglen om effektiv anvendelse og opkrævning af moms medfører dels alvorlig skade for de virksomheder — både i Italien og i andre medlemsstater — som er undergivet de sædvanlige momsregler, og dels en alvorlig tilsidesættelse af det princip om en »sund« konkurrence inden for det fælles marked, der kommer til udtryk i fjerde betragtning til sjette direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Sag anlagt den 8. marts 2006 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-133/06)

(2006/C 108/19)

Processprog: fransk

anfægtede bestemmelser ses bort fra den rolle som medlovgiver som Europa-Parlamentet er tildelt i henhold til EF-traktaten, til trods for den lovgivningsmæssige beslutning af 27. september 2005, som blev truffet i forbindelse med det omhandlede direktivs høringsprocedure, og hvormed Europa-Parlamentet gjorde Rådet opmærksom på dette forhold.

(¹) EUT L 326, s. 13.

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved H. Duintjer Tebbens, A. Caiola og A. Auersperger Matić, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation i medfør af artikel 230 EF af artikel 29, stk. 1 og 2, og artikel 36, stk. 3, i Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarde for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (¹).
- Subsidiært annulleres direktiv 2005/85/EF i sin helhed.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sine påstande gør Europa-Parlamentet fire anbringender gældende, nemlig en overtrædelse af EF-traktaten, Rådets manglende kompetence til at vedtage de omhandlede bestemmelser, tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, nærmere bestemt de anfægtede bestemmelser manglende begrundelse, og manglende iagttagelse af forpligtelsen til loyalt samarbejde.

Idet Rådet forbeholder sig ret til at vedtage og ændre den fælles minimumsliste over lande, som anses for sikre oprindelseslande og listen over europæiske sikre tredjelande efter høringsproceduren, har det tilsidesat første led i artikel 67, stk. 5, EF, hvorefter proceduren med fælles beslutningstagen finder anvendelse, efter at bestemmelser, som fastlægger de grundlæggende principper og de fælles regler om asyl- og flygtningepolitik er blevet vedtaget. Rådet har ikke kompetence at fastsætte regler i en afledt retsakt om vedtagelse af efterfølgende afledte retsakter, for så vidt som disse ikke udgør gennemførelsesforanstaltninger.

Desuden har Rådet ikke i tilstrækkelig omfang begrundet det forbehold om lovgivning, som er indeholdt i artikel 29, stk. 1 og 2, samt artikel 36, stk. 3, i direktiv 2005/85/EF, hvilket udgør en tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift. Endelig har Rådet ikke opfyldt forpligtelsen i artikel 10 EF om loyalt samarbejde med Europa-Parlamentet, for så vidt som der i de

Sag anlagt den 8. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-134/06)

(2006/C 108/20)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Zavvos og H. Støvlbæk)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF af 14. maj 2001, om ændring af Rådets direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF om den generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser og om ændring af Rådets direktiv 77/452/EØF, 77/453/EØF, 78/686/EØF, 78/687/EØF, 78/1026/EØF, 78/1027/EØF, 80/154/EØF, 80/155/EØF, 85/384/EØF, 85/432/EØF, 85/433/EØF og 93/16/EØF om følgende erhverv: sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, arkitekter, farmaceuter og læger (¹), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet for så vidt angår dyrlæger, eller under alle omstændigheder ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det bestemmes i artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF af 14. maj 2001, at medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 2003, og at de straks underretter Kommissionen herom.

Kommissionen har gjort gældende, at Grækenland endnu ikke har vedtaget de nødvendige foranstaltninger for så vidt angår dyrlæger.

(¹) EFT L 206 af 31.7.2001, s. 1.

Appel iværksat den 10. marts 2006 af Roderich Weissenfels til prøvelse af dom afsagt den 25. januar 2006 af Retten i Første Instans i sag T-33/04, Roderich Weissenfels mod Europa-Parlamentet

(Sag C-135/06 P)

(2006/C 108/21)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Roderich Weißenfels (ved Rechtsanwalt G. Maximini)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Den af Retten i Første Instans (Første Afdeling) afsagte dom af 25. januar 2006 i sag T-33/04 (¹), Weißenfels mod Europa-Parlamentet, meddelt den 31. januar 2006, ophæves.
2. Europa-Parlamentets afgørelse af 26. juni 2003, hvorefter der fra det fordoblede børnetilskud, som appellanten oppebærer i medfør af tjenstemandsvedtægtens artikel 67, stk. 3, fratrækkes en særlig støtte til svært handicappede, som betales til appellants søn Frederik fra anden side, annulleres.
3. Europa-Parlamentets stiltiende afgørelse om afslag på appellants anmodning af 4. juni 2003 om efterbetaling af det tidligere med urette indeholdte fordoblede børnetilskud annulleres.

4. Europa-Parlamentets afgørelse af 28. april 2004, hvorved den appellants søn Frederik fra anden side tildelte særlige støtte til svært handicappede blev betegnet som »tillæg af samme art«, i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i tjenstemandsvedtægtens artikel 67, stk. 2, som det appellanten tilkendte fordoblede børnetilskud, annulleres.

5. Europa-Parlamentet tilpligtes at betale appellanten erstatning (subsidiært svarende til den lovmæssigt påløbne rente) for det tab, som er opstået på grund af den fra 1. december 1998 med urette foretagne indeholdelse af en del af appellants vederlag i form af det fordoblede børnetilskud.

6. Europa-Parlamentet tilpligtes at afholde omkostningerne ved begge retsinstanser, herunder de af sagsøgerens afholdte nødvendige udgifter.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at Retten i Første Instans har begået rettergangsfejl, idet den i den appellerede dom ikke har foretaget en korrekt bedømmelse af appellants anbringender og med urette lagde en søgsmålsbegrænsning til grund. Rettens konstatering, hvorefter påstand om erstatning først blev fremsat under duplikken, er uretmæssig, da den relevante oprindelige påstand i stævningen efter sit indhold skal betragtes som en påstand om erstatning.

Spørgsmålet om ligheden af de omhandlede tilskud er af Retten — som forudsætning for anvendelse af artikel 67, stk. 2, i tjenstemandsvedtægten — ikke blevet prøvet i formel henseende og er blevet undergivet en urigtig prøvelse i materiel henseende. Der kan i formel henseende ikke være tale om »tillæg af samme art«, da det luxembourgske særbidrag ikke er forbundet med et ansættelsesforhold. I materiel henseende må undtagelsen bedømmes under hensyntagen til formålet med de to tillæg: Mens det er appellanten selv, der, uafhængigt af bopæl, har et krav på tillægget i henhold til tjenstemandsvedtægtens artikel 67, stk. 3, for at aflaste ham for udgifter, har den berettigede — det vil sige appellants søn — kun krav på det særlige luxembourgske særbidrag med henblik på sin forsørgelse, så længe han bor i Luxembourg.

Anvendelse af tjenstemandsvedtægtens artikel 67, stk. 2, er derfor udelukket, da der hverken i formel eller materiel henseende foreligger et fra anden side betalt tillæg af samme art i den relevante fællesskabsrets forstand. Rettens modsatte konklusion er således i strid med fællesskabsretten.

(¹) EUT C 74, s. 18.

Sag anlagt den 10. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-139/06)

(2006/C 108/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og D. Lawunmi, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

— Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF ⁽¹⁾ af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr ⁽²⁾, idet det ikke vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 13. august 2004.

⁽¹⁾ EFT L 37 af 13.2.2003, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 345 af 13.12.2003, s. 106.

Sag anlagt den 14. marts 2006 — Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-140/06)

(2006/C 108/23)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Walkarová og A. Alcover San Pedro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.

— Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 18. juli 2004.

⁽¹⁾ EFT L 189, s. 12.

Sag anlagt den 20. marts 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-151/06)

(2006/C 108/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Maidani, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2003/125/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF med hensyn til redelig fremlæggelse af investeringsanbefalinger og oplysning om interessekonflikter ⁽¹⁾, da det ikke har gennemført de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.

- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2003/125/EF udløb den 12. oktober 2004.

⁽¹⁾ EUT L 339, s. 73.

RETEN I FØRSTE INSTANS

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006
— BASF mod Kommissionen**(Sag T-15/02) ⁽¹⁾

(»Konkurrence — aftaler inden for sektoren for vitaminprodukter — ret til kontradiktion — retningslinier for beregning af bøder — fastsættelse af bødens grundbeløb — afskrækkende virkning — skærpende omstændigheder — førende rolle eller har tilskyndet til overtrædelsen — samarbejde under den administrative procedure — tavshedspligt og princippet om god forvaltningsskik«)

(2006/C 108/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BASF AF (Ludwigshafen, Tyskland) (ved solicitors N. Levy og J. Temple-Lang, barrister R. O'Donoghue og Rechtsanwalt C. Feddersen)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Wainwright og L. Pignataro-Nolin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation eller nedsættelse af de bøder, der er pålagt sagsøgeren ved artikel 3, litra b), i Kommissionens beslutning 2003/2/EF af 21. november 2001 om en procedure i henhold til traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (Sag nr. COMP/E-1/37.512 — Vitaminer) (EFT 2003 L 6, s. 1).

Konklusion

1) Den bøde, der er pålagt sagsøgeren for overtrædelserne vedrørende vitamin C og D 3, betacaroten og carotinoider ved artikel 3, litra b), i Kommissionens beslutning 2003/2/EF af 21. november 2001 om en procedure i henhold til traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag nr. COMP/E-1/37.512 — Vitaminer), fastsættes således:

— overtrædelsen vedrørende vitamin C: 10, 875 mio. EUR

— overtrædelsen vedrørende vitamin D 3: 5,6 mio. EUR

— overtrædelsen vedrørende betacaroten: 16 mio. EUR

— overtrædelsen vedrørende carotinoider: 15,5 mio. EUR.

2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

3) Sagsøgeren bærer fire femtedele af dens egne omkostninger og fire femtedele af Kommissionens omkostninger, og Kommissionen bærer en femtedel af dens egne omkostninger og en femtedel af sagsøgerens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 109 af 4.5.2002.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006
— Daiichi Pharmaceutical mod Kommissionen**(Sag T-26/02) ⁽¹⁾

(»Konkurrence — karteller i sektoren for vitaminprodukter — retningslinjer for bodeberegningen — fastsættelse af bødens grundbeløb — formildende omstændigheder — samarbejdsmeddelelsen«)

(2006/C 108/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd. (Tokyo, Japan) (ved avocats J. Buhart og P.-M. Louis)

Sagsøgt: Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber (ved R. Wainwright og L. Pignataro-Nolin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation eller nedsættelse af den bøde, sagsøgeren blev pålagt i medfør af artikel 3, litra f), i Kommissionens beslutning 2003/2/EF af 21. november 2001 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag nr. COMP/E — 1/37.512 — Vitaminer) (EFT 2003 L 6, s. 1).

Konklusion

1) Bøden, der blev pålagt sagsøgeren i medfør af artikel 3, litra f), i Kommissionens beslutning 2003/2/EF af 21. november 2001 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag nr. COMP/E — 1/37.512 — Vitaminer), nedsættes til 18 000 000 EUR.

2) I øvrigt frifindes Kommissionen.

3) Sagsøgeren bærer fire femtedele af sine egne omkostninger og betaler fire femtedele af Kommissionens omkostninger. Kommissionen bærer en femtedel af sine egne omkostninger og betaler en femtedel af sagsøgerens omkostninger.

(¹) EFT C 97 af 20.4.2002.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. marts 2006
— Telefon & Buch mod KHIM**

(Sag T-322/03) (¹)

(»EF-varemærker — sagens formalitet — omstændigheder, der ikke kunne forudses — ugyldighedsbegæring — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 — ordmærket WEISSE SEITEN — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b)-d), i forordning nr. 40/94«)

(2006/C 108/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH (Salzburg, Østrig) (ved advokats H. Zeiner og M. Baldares del Barco)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Anden part i appelsagen, og intervenient for Retten: Herold Business Data GmbH & Co. KG (Mödling, Østrig) (ved advokats A. Lensing-Kramer, C. von Nussbaum og U. Reese)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. juni 2003 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 580/2001-1 og R 592/2001-1), vedrørende en sag om ugyldighed mellem Herold Business Data AG og Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger, bortset fra de udgifter, intervenienten har afholdt.

3) Intervenienten bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 6 af 8.1.2005.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006
— Herbillon mod Kommissionen**

(Sag T-411/03) (¹)

(»Tjenestemænd — udnævnelse — ændring af indplaceringen i lønklasse — vedtægtens artikel 31, stk. 2«)

(2006/C 108/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Georges Herbillon (Arlon, Belgien) (ved advokats N. Lhoëst og É. De Schietere de Lophem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Berscheid og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulation dels af Kommissionens afgørelse af 20. december 2002 om endelig indplacering af sagsøgeren i lønklasse A7, løntrin 3, dels af Kommissionens afgørelse af 29. juli 2003 om afvisning af sagsøgerens klage.

Konklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 35 af 7.2.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006
— Valero Jordana mod Kommissionen**(Sag T-429/03) ⁽¹⁾**(»Tjenestemænd — udnævnelse — ændring af indplaceringen
i lønklasse — vedtægtens artikel 31, stk. 2«)**

(2006/C 108/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gregorio Valero Jordana (Uccle, Belgien) (ved advocats N. Lhoëst og É. De Schietere de Lophem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved: V. Joris og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af avocat D. Waelbroeck)

Sagens genstand

Principalt annullation af Kommissionens afgørelse af 19. december 2002 om endelig indplacering af sagsøgeren i lønklasse A7, løntrin 3, og, om fornødent, annullation af Kommissionens afgørelse af 9. september 2003 om afslag på sagsøgerens klage, subsidiært fremlæggelse af visse dokumenter.

Konklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 6.3.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006
— Leite Mateus mod Kommissionen**(Sag T-10/04) ⁽¹⁾**(»Tjenestemænd — udnævnelse — ændring af indplaceringen
på løntrin — vedtægtens artikel 31, stk. 2«)**

(2006/C 108/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Carlos Alberto Leite Mateus (Zaventem, Belgien) (ved advocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (ved J. Curall og V. Joris, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 20. december 2002 om endelig indplacering af sagsøgeren i lønklasse B3 med virkning pr. 1. marts 1988.

Konklusion

1) Kommissionens afgørelse af 20. december 2002 om endelig indplacering af sagsøgeren i lønklasse B3 med virkning pr. 1. marts 1988, annulleres.

2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 6.3.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006
— Verborgh mod Kommissionen**(Sag T-26/04) ⁽¹⁾**(»Tjenestemænd — udnævnelse — ændring af indplaceringen
i lønklasse — vedtægtens artikel 31, stk. 2«)**

(2006/C 108/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jacques Verborgh (Aalter, Belgien) (ved advocats N. Lhoëst og É. De Schietere de Lophem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Joris og S. Pilette, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand principalt om annullation af Kommissionens afgørelse af 20. december 2002 om endelig indplacering af sagsøgeren i lønklasse A7, løntrin 3, og, om fornødent, annullation af Kommissionens afgørelse af 9. oktober 2003 om afvisning af sagsøgerens klage, subsidiært om fremlæggelse af visse dokumenter.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 20.3.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006
— Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia mod KHIM**

(Sag T-35/04) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — indsigelsessag — det ældre ordmærke FERRERO — ansøgning om EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »FERRO« — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)

(2006/C 108/33)

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006
— Eurodrive mod KHIM**

(Sag T-31/04) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket euroMASTER — de ældre nationale ordmærker EUROMASTER — manglende lighed mellem varer og tjenesteydelser — delvist afslag på indsigelsen — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2006/C 108/32)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Eurodrive Services and Distribution N.V (Amsterdam, Nederlandene) [ved avocats E. Chávarri og A. Pérez-Gómez]

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) [ved I. de Medrano Caballero, som befuldmægtiget]

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked: Jesús Gómez Frías (Madrid, Spanien)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. november 2003 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 419/2001-1 og sag R 530/2001-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Jesús Gómez Frías og Eurodrive Services and Distribution NV

Domskonklusion

1. Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
2. Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 24.7.2004.

Parter

Sagsøger: Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE (Pikermi, Grækenland) (ved advokat C. Chrissanthis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Novais Gonçalves, som befuldmægtiget)

Anden part i appelsagen, og intervenient for Retten: Ferrero OHG mbH, (Stadtallendorf, Tyskland) (ved advokat M. Schaeffer)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. december 2003 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 460/2002-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE og Ferrero OHG mbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler Harmoniseringskontorets omkostninger.
- 3) Intervenienten bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 17.4.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006
— Kimman mod Kommissionen**

(Sag T-44/04) ⁽¹⁾

**(»Tjenestemænd — udnævnelse — ændring af indplaceringen
i lønklasse — vedtægtens artikel 31, stk. 2«)**

(2006/C 108/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Eugène Kimman (Overijse, Belgien) (ved avocats N. Lhoëst og É. De Schietere de Lophem)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Joris og A. Bouquet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 20. december 2002 om endelig indplacering af sagsøgeren i lønklasse B5 og, om fornødent, om annullation af Kommissionens afgørelse af 1. oktober 2003 om afvisning af sagsøgerens klage.

Konklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 17.4.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006
— Develey mod/KHIM**

(Sag T-129/04) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — tredimensionalt varemærke — en plasticflaskes form — afslag på registrering — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — ældre nationalt varemærke — Pariserkonventionen — TRIPs-aftalen — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94«)

(2006/C 108/35)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG (Unterhaching, Tyskland) (ved: Rechtsanwälte R. Kunz-Hallstein og H. Kunz-Hallstein)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. januar 2004 af Andet Appellkammer ved KHIM (sag R 367/2003-2) vedrørende afslag på en ansøgning om registrering som EF-varemærke af et tredimensionalt tegn med form af en flaske.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 168 af 26.6.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006
— Italien mod Kommissionen**

(Sag T-226/04) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — forordning (EF) nr. 316/2004 — den fælles markedsordning for vin — beskyttelse af traditionelle udtryk — ændring af klassificeringen af visse supplerende traditionelle udtryk — anvendelse på etiketteringen af vine med oprindelse i tredjelande — proceduremangel — proportionalitetsprincippet — TRIPs-aftalen)

(2006/C 108/36)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato M. Fiorilli)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Nolin og V. Di Bucci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 316/2004 af 20. februar 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 753/2002 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 for så vidt angår beskrivelse, betegnelse, præsentation og beskyttelse af visse vinprodukter (EUT L 55, s. 16) i det omfang den ændrer artikel 24, 36 og 37 i Kommissionens forordning (EF) nr. 753/2002 af 29. april 2002 (EFT L 118, s. 1) om beskyttelse af traditionelle udtryk.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 179 af 10.7.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. marts 2006 —
Lantzoni mod Domstolen**

(Sag T-289/04) (¹)

(»Tjenestemænd — forfremmelse — tildeling af forfremmelsespoints — sammenhæng med bedømmelsen«)

(2006/C 108/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Dimitra Lantzoni (først ved avocat C. Marhuenda, derefter ved avocat M. Bouché)

Sagsøgt: De Europæiske Fællesskabers Domstol (ved: M. Schauss, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den af ansættelsesmyndigheden ved De Europæiske Fællesskabers Domstol truffede afgørelse af 7. oktober 2003 vedrørende de forfremmelsespoints, der blev tildelt sagsøgeren i forfremmelsesåret 1999-2000 og i forfremmelsesåret 2000.

Konklusion

- 1) Sagen afvises for så vidt angår påstanden om tildeling af forfremmelsespoints for forfremmelsesåret 1999-2000.
- 2) I øvrigt frifindes De Europæiske Fællesskabers Domstol.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 262 af 23.10.2004.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. marts
2006 — Service station Veger mod Kommissionen**

(Sag T-238/99) (¹)

(Stævning — formkrav — åbenbart at søgsmålet ikke kan antages til realitetsbehandling)

(2006/C 108/38)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Service station V/H J.P. Veger (Maria Hoop, Nederlandene) (ved avocat P. Brouwers)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved G. Rozet og H. Speyart, derefter ved G. Rozet og H. van Vliet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 1999/705/EF af 20. juli 1999 om Nederlandenes statsstøtte til fordel for 633 nederlandske tankstationer ved grænsen til Tyskland (EFT L 280, s. 87).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 6 af 8.1.2000.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. februar
2006 — Kommissionen mod Trends m.fl.**

(Sag T-448/04 R) (¹)

(»Voldgiftsbestemmelse — afvisningspåstand — søgsmål mod et selskabs parter«)

(2006/C 108/39)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia, som befuldmægtiget, bistået af avocats M. Bra, K. Kapoutzidou og S. Chatzigiannis)

Sagsøgte: Transport Environment Development Systems (Trends) (Athen, Grækenland) (ved avocat V. Christianos), Marios Kontaratos (Athen), Anastasios Tillis (Neo Irakleio, Grækenland) (ved avocat V. Christianos), Georgios Argyrakos (Athen), Konstantinos Petrakis (Cholargos, Grækenland) og Fotini Koutroumpa (Glyfada, Grækenland)

Sagens genstand

Sagen vedrører Kommissionens påstand om de sagsøgte tilbagebetaling af det overskydende bidrag, som Det Europæiske Fællesskab udbetalte i henhold til to kontrakter, der var indgået inden for rammerne af iværksættelsen af fællesskabsprogrammet »Telematics applications of common interest«.

Kendelsens konklusion

- 1) Sagen afvises, for så vidt søgsmålet er rettet mod Anastasios Tillis, Marios Kontaratos, Georgios Argyrakos, Konstantinos Petrakis og Fotini Koutroumpa.
- 2) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Anastasios Tillis' omkostninger som følge af dennes afvisningspåstand.

(¹) EUT C 184 af 2.8.2003.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. februar 2006 — Kommissionen mod Trends m.fl.

(Sag T-449/04) (¹)

(»Voldgiftsbestemmelse — formalitetsindsigelse — sag anlagt mod selskabsdeltagere«)

(2006/C 108/40)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia, som befuldmægtiget, bistået af advokat M. Bra, K. Kapoutzidou og S. Chatzigiannis)

Sagsøgte: Transport Environment Development Systems (Trends) (Athen, Grækenland) (ved advokat V. Christianos), Marios Kontaratos (Athen), Anastasios Tillis (Neo Irakleio, Grækenland) (ved advokat V. Christianos), Georgios Argyrakos

(Athen), Konstantinos Petrakis (Cholargos, Grækenland) og Fotini Koutroumpa (Glyfada, Grækenland)

Sagens genstand

Sag anlagt af Kommissionen med påstand om, at de sagsøgte tilpligtes at tilbagebetale den overskydende finansielle støtte ydet af Det Europæiske Fællesskab i henhold til to kontrakter indgået i forbindelse med gennemførelsen af EF-programmet »Telematiksystemer på transportområdet«.

Konklusion

- 1) Sagen afvises i forhold til Tillis, Kontaratos, Argyrakos, Petrakis og Koutroumpa.
- 2) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og Tillis omkostninger forbundet med formalitetsindsigelsen.

(¹) EUT C 184 af 2.8.2003.

Sag anlagt den 3. februar 2005 — Kommissionen mod Environmental Management Consultants Ltd

(Sag T-46/05)

(2006/C 108/41)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Triantafyllou, bistået af advokat N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Environmental Management Consultants Ltd (Nikosia, Cypern)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgte tilpligtes at betale 44 056,81 EUR, som består af hovedstol på 31 965,28 EUR og morarenter på 12 091,53 EUR fra den dag, debetnotaen forfaldt indtil den 31. januar 2005.
- Sagsøgte tilpligtes at betale 9,62 EUR i renter dagligt fra den 1. februar 2005 indtil gældens fulde indfrielse.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det Europæiske Fællesskab ved Kommissionen og sagsøgte indgik en aftale, som falder ind under anvendelsesområdet for bestemmelserne i det særlige program for tredjelands og internationale organisationer. Aftalen vedrørte nærmere bestemt gennemførelsen af et projekt med titlen »påvisning af en lukket procedure i plettering og metallets kemi«, som skulle gennemføres inden for 30 måneder fra den 1. november 1998. I henhold til aftalen forpligtede Kommissionen sig til at støtte projektets gennemførelse økonomisk med 50 % af de støtteberettigede omkostninger og 100 % af de øvrige omkostninger indtil 538 800 EUR.

I maj 1999 gik selskabet, der stod for koordinering af arbejdet, fallit og afbrød gennemførelsen af projektet, som var blevet påbegyndt den 5. februar 1999. Det var ikke muligt at finde en anden koordinator på trods af de anstrengelser, som konsortiets øvrige medlemmer udfoldede. Som følge heraf besluttede Kommissionen at ophæve aftalen efter at have konstateret, at konsortiets øvrige medlemmer ikke kunne udføre projektet. Kommissionen meddelte sagsøgte denne afgørelse ved skrivelse af 16. juni 2000 og anmodede sagsøgte om at fremlægge en opgørelse over udgifterne og en teknisk rapport om det arbejde, der var blevet gennemført fra februar til maj 1999.

Sagsøgte fremlagde en opgørelse over udgifter for perioden 1.11.1998-30.4.2000, men Kommissionen besluttede at foretage en vurdering af omkostningerne alene for perioden februar-maj 1999, som anses for programmets reelle varighed, og at medregne udgifterne til udstyr. På grundlag af denne beregning accepterede Kommissionen udgifter på 23 404,72 EUR og ønsker med sit søgsmål tilbagebetaling af 31 965,28 EUR, som udgør resten af det forskud, den havde udbetalt til sagsøgte, samt betaling af renter af dette beløb, jf. bestemmelserne herom.

Sag anlagt den 27. februar 2006 — ENERCON mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-71/06)

(2006/C 108/42)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: ENERCON GmbH (Aurich, Tyskland) (ved Rechtsanwalt R. Böhm)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 30. november 2005 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (klagesag 0179/2005-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

EF-varemærket, der søges registreret: Et tredimensionalt varemærke i form af et afsnit af en vindenergikonverter for varer i klasse 7 — ansøgning nr. 2 496 743.

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, da varens form, der ansøges registreret med varemærket, ligger uden for den normale formmangfoldighed. Derfor har det tredimensionale varemærke fornødent særpræg.

Tilsidesættelse af forordningens artikel 7, stk. 3, da appelkammeret under hensyntagen til omstændighederne skulle have opfordret sagsøgeren til at fremlægge yderligere sagkyndige erklæringer vedrørende omsætningen, hvis dette ville have ført til, at beviset i henhold til artikel 7, stk. 3, var blevet ført.

Sag anlagt den 28. februar 2005 — Cassegrain mod KHIM

(Sag T-73/06)

(2006/C 108/43)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Jean Cassegrain (Paris, Frankrig) (ved avocats Y. Coursin og T. van Innis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Principalt annulleres den anfægtede beslutning og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Subsidiært udpeges en ekspert eller et ekspertpanel til for Retten at belyse spørgsmålet om, hvorvidt og på hvilke betingelser formen på en fabriksfremstillet vare eller gengivelsen af konturerne heraf er lige så egnet som et hertil knyttet ord til at fæstne sig i offentlighedens bevidsthed som angivelse af varens handelsmæssige oprindelse, og der tages i så fald forbehold for krav om betaling af sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, som forestiller en taske, for varer i klasse 18 (ansøgning nr. 003598571)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registreringsansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 4 og artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94. Sagsøgeren har gjort gældende, at varemærket har fornødent særpræg til at adskille og individualisere en virksomheds taske eller taskesortiment fra andre virksomheders.

Sag anlagt den 3. marts 2006 — Fox Racing mod KHIM

(Sag T-74/06)

(2006/C 108/44)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Fox Racing Inc.(Morgan Hill, USA) (ved Solicitor P. Brownlow)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: Lloyd IP Limited (Penrith, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 8. december 2005 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1180/2004-1) annulleres delvis i det omfang, der hermed blev givet afslag på ansøgningen i forhold til styrthjelme til motorcyklister og sikkerhedshjelme samt beskyttelsesbeklædning til motorcyklister og cyklister (klasse 9) og beklædningsgenstande, nemlig

frakker, regnfrakker, sweatshirts, jerseytrøjer, skjorter, bluser, bukser, strømpebukser, shorts, hatte, kasketter, svederemme, pandebånd, handsker, bæltter, sko, støvler, sokker og forklæder (klasse 25).

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Fox Racing Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »SHIFT« for varer i klasse 9, 16, 18 og 25 — ansøgning nr. 2 419 349

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Lloyd Lifestyle Limited

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-figurmærket og tidligere ikke-registreret ordmærke »Swift« og det nationale figurmærke »Swift leathers« for varer i klasse 9 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på registrering

Appelkammerets afgørelse: Annullation af den anfægtede afgørelse i det omfang den gav afslag på ansøgningen i forhold til »lufttryksmålere« og varer i klasse 16 og 18. Den anfægtede afgørelse tiltrædes i øvrigt.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94.

Sag anlagt den 24. februar 2006 — Plásticos Españoles (Aspla) mod Kommissionen

(Sag T-76/06)

(2006/C 108/45)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Plásticos Españoles S.A. (Aspla) (Torrelavega, Spanien) (ved abogados E. Garayar og A. García Castillo)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling.

- Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig udg. af 30. november 2005 i sag COMP/F/38.354 — Industrisække, annulleres. Subsidiært nedsættes den bøde, der blev pålagt Plásticos Españoles S.A., væsentligt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig udg. af 30. november 2005 i sag COMP/F/38.354 — Industrisække. Kommissionen fastslog i den anfægtede beslutning, at sagsøgeren — blandt andre virksomheder — havde overtrådt artikel 81 EF, idet den i perioden 1991-2002 deltog i en helhed af aftaler og samordnet praksis med hensyn til industrisække i Tyskland, Belgien, Nederlandene, Luxembourg, Spanien og Frankrig. Kommissionen pålagde sagsøgeren en bøde for denne overtrædelse i solidarisk ansvar med selskabet Armando Álvarez, S.A.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort følgende anbringender gældende:

- Kommissionen har foretaget en urigtig bedømmelse af sagens faktiske omstændigheder vedrørende sagsøgerens adfærd, rækkevidden af de produktmarkeder og geografiske markeder, der er berørt, såvel som de markedsandele, som danner grundlag for beregning af sanktionerne.
- Overtrædelse af artikel 81, stk. 1, EF og retssikkerhedsprincippet, idet der er foretaget en urigtig kvalifikation af overtrædelsen som »enkelt og vedvarende« og en ukorrekt fastsættelse af det ansvar, som de bødepålagte virksomheder er ifaldet.
- Subsidiært, en overtrædelse af artikel 81, stk. 1, EF, retssikkerhedsprincippet og ligebehandlingsprincippet, for en urigtig kvalifikation af overtrædelsen som »enkelt og vedvarende« i relation til sagsøgeren, for en ukorrekt bedømmelse af det individuelle ansvar, som påhviler den, og for forskelsbehandlingen over for virksomheden Stempher B.V., som ifølge Kommissionen også havde deltaget i den pågældende overtrædelse.
- Overtrædelse af artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62 ⁽¹⁾ og retningslinjerne for beregningen af bøder, idet der er begået en åbenbar fejl ved beregningen af den sanktion, der blev pålagt sagsøgeren, og idet der er sket en åbenbar overtrædelse af ligebehandlings- og proportionalitetsprincippet ved fastsættelsen af størrelsen af bøderne.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 17 af 6.2.1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81).

Sag anlagt den 3. marts 2006 — Budapest Erőmű mod Kommissionen

(Sag T-80/06)

(2006/C 108/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Budapesti Erőmű »Zártkörűen Működő Részvénytársaság« (Budapest, Ungarn) (ved solicitor M. Powell, lawyers C. Arhold, K. Struckmann)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens beslutning af 9. november 2005 om at indlede en formel undersøgelsesprocedure i statsstøttesag C 41/2005 (ex NN 49/2005) — Ungarske strandede omkostninger. Subsidiært annulleres beslutningen, for så vidt angår de af sagsøgeren indgåede elkøbsaftaler.
- Sagsøgte tilpligtes at betales sagens omkostninger.
- Der træffes i øvrigt de foranstaltninger, som bør træffes efter billighed.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er en fjernvarmeleverandør og elproducent i Ungarn. Kommissionen besluttede i den anfægtede beslutning at indlede en formel undersøgelsesprocedure vedrørende den påståede nye statsstøtte i form af elkøbsaftaler indgået mellem ungarske elproducenter og den offentlige ungarske netoperatør ⁽¹⁾.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at Kommissionen ikke var beføjet til at træffe den anfægtede beslutning. Ifølge sagsøgeren følger det af bilag IV, kapitel 3, afsnit 1, i tiltrædelsestraktaten ⁽²⁾ og artikel 1, litra b), i Rådets forordning nr. 659/1999 ⁽³⁾, at Kommissionen kun har kompetence vedrørende støtteforanstaltninger, som stadig er gældende efter en ny medlemsstats tiltrædelse. Sagsøgeren hævder, at elkøbsaftalerne blev indgået inden tiltrædelsen, og at de ikke længere finder anvendelse efter tiltrædelsen.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen har begået en åbenbar retlig fejl og foretaget en åbenbar urigtig vurdering ved at indlede den formelle undersøgelsesprocedure uden en objektiv begrundelse for konstateringen af, at sagsøgerens elkøbsaftaler indeholder statsstøtte. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen undladt at vurdere arten af sagsøgerens elkøbsaftaler i lyset af omstændighederne, dengang de blev indgået, og foretaget en utilstrækkelig bedømmelse af begrebet økonomisk fordel, fordrejning af konkurrencevilkårene samt påvirkningen af samhandelen mellem medlemsstaterne som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF.

Sagsøgeren har også gjort gældende, at Kommissionen har begået en fejl ved at antage, at elkøbsaftalerne indeholder ny statsstøtte, idet aftalerne blev indgået inden liberaliseringen af det ungarske elektricitetsmarked.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede beslutning er utilstrækkeligt begrundet.

(¹) Statsstøttesag – Ungarn — Statsstøttesag C 41/2005 (ex NN 49/2005) – Ungarske strandede omkostninger – Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 (EØS-relevant tekst) (EUT C 324 2005, s. 12).

(²) Akten vedrørende Den Tjekkiske Republik, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union – bilag IV: Liste omhandlet i artikel 22 i tiltrædelsesakten – 3. Konkurrencepolitik (EUT L 236 2003, s. 797).

(³) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel [88] (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 14. marts 2006 — Apple Computer International mod Kommissionen

(Sag T-82/06)

(2006/C 108/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Apple Computer International (Cork, Irland) (ved Solicitor G. Breen, P. Screenan, SC, og B. Quigley, BL)

Sagsøgt: Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at tarifieringen i nr. 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2171/2005 faktisk udgør en beslutning, som, skønt den er udformet i form af en forordning, berører sagsøgeren umiddelbart og individuelt.
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2171/2005 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 346, s. 7) annulleres, for så vidt som den tariferer den farvemonitor af typen med flydende krystallanordninger, der er beskrevet i nr. 2 i skemaet i bilaget til forordningen, i KN-kode 8528 21 90.
- Det fastslås, at skærme, der opfylder de tekniske specifikationer, der er indeholdt i nr. 2 i bilaget til den anfægtede forordning, korrekt tariferes i position 8471 i den kombinerede nomenklatur
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den anfægtede forordning tariferer fire monitorer af typen med flydende krystallanordninger (Liquid Crystal Displays, LCD's) i to forskellige KN-koder i den kombinerede nomenklatur. Sagsøgeren bemærker, at selv om den anordning, der er henvist til i nr. 2 i bilaget til den anfægtede forordning (anordningen), ikke er identificeret som sagsøgerens produkt, identificerer de tekniske egenskaber og beskrivelser, der er indeholdt deri, på afgørende vis denne vare som værende Apple 20 tommer LCD.

Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen ved at tarifere sagsøgerens 20 tommer LCD i position 8528 har tilsidesat Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (¹) og helt åbenbart har fejlfortolket fællesskabsbestemmelserne om toldtarifiering.

Sagsøgeren gør gældende, at anordningen i henhold til position 8471, som fortolket i bestemmelse 5 til kapitel 84 i den kombinerede nomenklatur, opfylder kriteriet for tarifiering som en »enhed« af en automatisk databehandlingsmaskine, udelukkende eller hovedsagelig anvendes i forbindelse med en automatisk databehandlingsmaskine og desuden ikke kan udføre en selvstændig funktion, bortset fra databehandling. Efter sagsøgerens opfattelse udgør tarifieringen i position 8528 derfor en åbenbar fejlfortolkning af fællesskabsbestemmelserne om toldtarifiering.

Sagsøgeren gør endelig gældende, at den anfægtede tarifiering er i direkte strid med EF-Domstolens dom af 19. maj 1994, sag C-11/93, Siemens Nixdorf mod Hauptzollamt Augsburg, Sml. I, s. 1945.

(¹) EFT L 256, s. 1.

Sag anlagt den 13. marts 2006 — Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding mod Kommissionen

(Sag T-84/06)

(2006/C 108/48)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding ('s-Gravenhage, Nederlandene) (ved advocat G. van der Wal og T. Boesman)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 3. maj 2005, sag N 541/2004 og N 542/2004, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er en sygeforsikringsinstitution med ca. 150 000 tilsluttede forsikrede. Disse forsikrede har generelt et større behov for plejeydelser end den gennemsnitlige i Nederlandene forsikrede person, hvorfor sagsøgeren i længere tid har opnået et mere negativt resultat end de øvrige sygeforsikringsgivere. Ifølge sagsøgeren forårsages de negative resultater af mangler i udligningssystemet.

Under sagen har sagsøgeren anfægtet Kommissionens beslutning ⁽¹⁾ om i henhold til artikel 87 EF og 88 EF at godkende de støtteforanstaltninger, som er anmeldt af Nederlandene som led i den nye sygeforsikringsordning. Disse støtteforanstaltninger vedrører sygeforsikringsinstitutionernes tilbageholdelse af finansielle reserver og risikoudligningssystemet ⁽²⁾.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen begået fejlskøn med hensyn til risikoudligningssystemets virkning og undersøgt denne utilstrækkeligt. Sagsøgeren har påberåbt sig, at beslutningen derfor er i strid med artikel 86, stk. 2, EF og uforståelig eller i hvert fald utilstrækkelig begrundet.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen ligeledes med urette godkendt risikoudligningssystemet i henhold til artikel 86, stk. 2, EF. På grund af manglerne ved udligningssystemet vil den givne kompensation nemlig for en række sygeforsikringsinstitutioner være højere end nødvendig for at dække omkostningerne til den offentlige ydelsesforpligtelse, mens det for en række andre sygeforsikringsinstitutioner vil gælde, at de på grund af manglerne får utilstrækkelig kompensation.

Sagsøgeren har derudover påberåbt sig, at Kommissionen, i betragtning af den anmeldte støtteordnings kompleksitet, skulle have indledt den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 88, stk. 2, EF. Kommissionen ville nemlig i den indledende undersøgelsesfase i henhold til artikel 88, stk. 3, EF, have haft alvorlige vanskeligheder ved at fastslå, om støtteordningen var forenelig med fællesmarkedet, da den ikke ville have haft tilstrækkelig oplysninger herom.

Endelig mener sagsøgeren, at Kommissionen, da den traf den anfægtede beslutning, med urette ikke har taget hensyn til, at den nye nederlandske sygeforsikringsordning er uforenelig med direktivet om skadesforsikring ⁽³⁾, med artikel 43 EF og med artikel 49 EF. Sagsøgeren har i denne forbindelse navnlig henvist til de nye sygeforsikringsordningsbestemmelser vedrørende forbuddet mod præmiedifferentiering, acceptpligt og risikoudligningssystemet. Sagsøgeren mener derudover, at Kommissionen med urette og i strid med artikel 253 EF ikke har begrundet, hvorfor den er af den opfattelse, at det tredje skadeforsikringsdirektiv, artikel 43 EF og 49 EF, sammenholdt med artikel 87 EF og artikel 86, stk. 2, EF ikke er til hinder for den anmeldte statsstøtte.

⁽¹⁾ EUT 2005 C 324, s. 30.

⁽²⁾ Støtteforanstaltninger N541/2004 og N 542/2004.

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/49/EØF af 18.6.1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadeforsikringsdirektiv) (EFT L 228, s. 1).

Sag anlagt den 14. marts 2006 — L'Oréal mod KHIM

(Sag T-87/06)

(2006/C 108/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: L'Oréal S.A. (Paris, Frankrig) (ved lawyer X. Buffet Delmas d'Autane)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: Revlon (Schweiz) S.A. (Schlieren, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 9. januar 2006 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret i klagesag R 216/2003-4 vedrørende indsigelsessag nr. B216087(EF-varemærkeansøgning nr. 1 011 626) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale alle de omkostninger, der er forbundet med samtlige sager vedrørende dette spørgsmål (navnlig omkostningerne i forbindelse med søgsmålet og klagen).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: L'Oréal S.A.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »FLEXI DESIGN« for varer i klasse 3 — ansøgning nr. 1 011 626

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Revlon (Schweiz) S.A.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »FLEX« for varer i klasse 3 og 34

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages til følge for alle de anfægtede varer

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 15 og artikel 43, stk. 2, i Rådets forordning nr. 40/94, da det bevismateriale, som Revlon (Suisse) S.A. har fremlagt, ikke kan anses for gyldigt bevis for den reelle brug af ordmærket »FLEX« i den relevante periode, hverken i Det Forenede Kongerige eller i Frankrig.

Tilsidesættelse af forordningens artikel 8, stk. 1, litra b), da der ikke er lighed mellem de omtvistede varemærker, og følgelig ingen risiko for forveksling.

Sag anlagt den 17. marts 2006 af Dorel Juvenile Group mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-88/06)

(2006/C 108/50)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Dorel Juvenile Group, Inc. (Canton, USA) (ved lawyer Gesa Simon)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. januar 2006 af Andet Appellkammer (sag R 616/2004-2) annulleres.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket »SAFETY 1ST« for varer i klasse 12, 20, 21 og 28 — ansøgning nr. 2 258 697

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, da det ansøgte varemærke ikke mangler fornødent særpræg med hensyn til de varer, det søges registreret for.

Sag anlagt den 20. marts 2006 — TOMORROW FOCUS mod KHIM

(Sag T-90/06)

(2006/C 108/51)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: TOMORROW FOCUS AG (München, Tyskland) (ved Rechtsanwalt U. Gürtler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i appelsagen: Information Builders (Nederlandene) B.V. (Amstelveen, Nederlandene)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 17. januar 2006 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 116/2005-1) annulleres, for så vidt der heri gives afslag på EF-varemærkeansøgning nr. 002382455 om registrering af EF-varemærket »Tomorrow Focus«.
- Afgørelsen truffet den 17. januar 2006 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 116/2005-1) ændres således, at EF-varemærkeansøgning nr. 002382455 om registrering af EF-varemærket »Tomorrow Focus« også godkendes for varerne »computer- og tekstbehandlingsmateriel« og for tjenesteydelserne »computerprogrammering og design af computerprogrammer (computer software), vedligeholdelse og opgradering af computerprogrammer og on-line opgraderingstjenester«.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: TOMORROW FOCUS AG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Tomorrow Focus« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 35, 38, 41 og 42 (ansøgning nr. 2382455).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Information Builders (Nederlandene) B.V.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærket »Focus« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16 og 42 (EF-varemærke nr. 68585).

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen tages til følge og der gives afslag på ansøgningen vedrørende klasse 9 og 42.

Appelkammerets afgørelse: Den anfægtede afgørelse annulleres, der gives afslag på ansøgningen vedrørende visse varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 42, og i øvrigt afvises indsigelsen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (⁽¹⁾), da det ukorrekt blev fastslået, at der var risiko for forveksling mellem de sammenlignede varemærker.

(⁽¹⁾) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1).

Sag anlagt den 17. marts 2006 — »Tsakiris-Mallas A.E.« mod KHIM

(Sag T-96/06)

(2006/C 108/52)

Stævningen er affattet på græsk

Parter

Sagsøger: »Tsakiris-Mallas A.E.« (Argyroupoli, Attika, Grækenland) (ved advokat Charalambos Samaras)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: »Late Editions Limited« (Leighton Buzzard, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

— Andet Appelkammerets afgørelse af 11. januar 2006 i sag R 1127/2004-2 annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: »Tsakiris-Mallas A.E.«

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket exë for varer i klasse 18 og 25 — ansøgning nr. 2 190 015

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: »Late Editions Limited«

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale varemærke EXE for varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen antaget for så vidt angår varer

Appelkammerets afgørelse: Klagen afvist

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2006 — Aries Meca mod Kommissionen

(Sag T-275/04) (⁽¹⁾)

(2006/C 108/53)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(⁽¹⁾) EUT C 262 af 23.10.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. marts 2006 — Success Marketing mod KHIM

(Sag T-506/04) (⁽¹⁾)

(2006/C 108/54)

Processprog: tysk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(⁽¹⁾) EUT C 193 af 6.8.2005.

RETEN FOR EU-PERSONALESAGER

Rettens afgørelse nr. 1/2006

**truffet i plenum den 15. februar 2006,
om fordelingen af sager til afdelingerne**

(offentliggøres i EUT)

(2006/C 108/55)

Ved afgørelse 2005/C 322/09 af 30. november 2005 om kriterierne for fordeling af sager til afdelingerne (EUT 2005 C 322, s. 17) har Retten besluttet at fordele et vist antal sager til 3. Afdeling, uafhængigt af de pågældende sagsområder, med et fast interval, der fastsættes i plenum.

Under mødet i plenum den 15. februar 2006 er dette interval blevet fastsat til hver syvende sag på en liste med sagsnumrene for alle nye sager. Listen begynder med den første nye sag, der er anlagt ved Retten, dvs. sag F-118/05.

Som bestemt i ovennævnte afgørelse, kan dette interval fraviges ved konnekse sager samt for at sikre en afbalanceret og nogenlunde varieret arbejdsbyrde for Retten.

Luxembourg, den 15. februar 2006

W. HAKENBERG
Justitssekretær

P. MAHONEY
Præsident

**Sag anlagt den 20. februar 2006 — Semeraro mod
Kommissionen**

(Sag F-19/06)

(2006/C 108/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Maria Magdalena Semeraro (Bruxelles, Belgien) (ved avocat L. Vogel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 8. november 2005, hvorved den klage, sagsøgeren indgav den 12. august 2005 over den bedømmelsesrapport, hun modtog for 2004, blev afslået.
- Om fornødent: Ligeledes annulation af nævnte bedømmelse.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen og blev udnævnt til lønklasse C*6 den 30. november 2004, blev i bedømmelsesåret 2004 tildelt et antal points for fortjeneste, der var langt lavere end de foregående år.

Sagsøgerens klage herover blev afslået, og hun har derfor anlagt nærværende søgsmål, hvorunder hun har fremført tre anbringender.

Det første anbringende er, at vedtægtens artikel 25 og artikel 9, stk. 7, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43 er tilsidesat. Navnlig fastholdt appelbedømmeren bedømmelsen uforandret, uden at besvare indsigelserne og bemærkningerne fra Det Paritetiske Bedømmelsesudvalg med konkrete og individualiserede oplysninger.

Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 43, af artikel 1, stk. 2, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser, af proportionalitetsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling, samt anlagt et åbenbart urigtigt skøn. Dels hænger det lavere antal af points for fortjeneste ikke sammen med det forhold, at de fremlagte analytiske bedømmelser er de samme som for de tidligere bedømmelsesår. Dels er den af administrationen anførte begrundelse, hvorefter nedsættelsen beror på den forfremmelse, sagsøgeren fik ultimo 2004, irrelevant.

Det tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 25, af artikel 10, stk. 3, i vedtægtens bilag XIII, og af artikel 9, stk. 7, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser, samt anlagt et åbenbart urigtigt skøn. Navnlig har hverken bedømmeren, medbedømmeren eller appelbedømmeren fremført en tilstrækkelig begrundelse for deres negative besvarelse af spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren var egnet til at varetage arbejdsopgaver i kategori B*.

Sag anlagt den 22. februar 2006 — De Luca mod Kommissionen**(Sag F-20/06)**

(2006/C 108/57)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Patrizia De Luca (Bruxelles, Belgien) (ved: avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 12 i vedtægtens bilag XIII er ulovlig.
- Annulation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 23. februar 2005 om udnævnelse af sagsøgeren til en stilling som administrator i GD »Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed«, direktoratet »Civil justice, rights and citizenship«, den administrative enhed »Civil justice«, for så vidt som sagsøgerens indplacering fastsættes til lønklasse A*9, løntrin 2, og virkningstidspunktet for hendes løntrinsanciennitet til den 1. februar 2005.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren var tjenestemand i lønklasse A6 (nu A*10) og blev efter ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22. marts 2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne ⁽¹⁾ udnævnt til en stilling som ekspeditionssekretær, idet hun havde bestået udvælgelsesprøve KOM/A/11/01, hvis meddelelse var blevet offentliggjort i 2001. Sagsøgeren blev i medfør af artikel 12 i vedtægtens bilag XIII indplaceret i lønklasse A*9.

Sagsøgeren har først anført, at den anfægtede afgørelse er en degradering i strid med den lovlige ramme, som er fastsat ved meddelelsen om den udvælgelsesprøve, hun har bestået, samt i strid med hendes ret til karriere. Sagsøgeren har ligeledes anført, at vedtægtens artikel 4, 5, 29 og 31 samt principperne om god forvaltningsskik og proportionalitet er tilsidesat.

Ifølge sagsøgeren tilsidesætter nævnte afgørelse desuden ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling. Dels blev indplaceringerne af beståede ansøgere fra samme udvælgelsesprøve eller fra udvælgelsesprøver på samme

niveau nemlig fastsat på forskellige niveauer alt efter, om ansættelsen fandt sted før eller efter ikrafttrædelsen af forordning nr. 723/2004. Dels blev sagsøgerens løntrinsanciennitet fastsat uden hensyntagen til den anciennitet, hun havde erhvervet som tjenestemand i lønklasse A*10, hvilket er i strid med de regler, der bl.a. gælder for udnævnelsen af en midlertidig ansat til tjenestemand.

Sagsøgeren har endelig påberåbt sig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, for så vidt som hun kunne forvente at blive udnævnt i den lønklasse, der var angivet i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

⁽¹⁾ EUT L 124 af 27.4.2004, s. 1.

Sag anlagt den 2. marts 2006 — Da Silva mod Kommissionen**(Sag F-21/06)**

(2006/C 108/58)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Joao Da Silva (Bruxelles, Belgien) (ved avocats G. Vandersanden og L. Levi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold, herunder i ulovlighedsindsigelsen.
- Annulation af den indplacering af sagsøgeren i lønklasse A*14, løntrin 2, der er indeholdt i afgørelsen af 18. maj 2005 om udnævnelse af sagsøgeren til direktør.
- Sagsøgeren genindplaceres i den lønklasse og på det løntrin, han normalt skulle have været indplaceret i (eller tilsvarende lønklasse og løntrin ifølge den indplacering, der er indført med den nye vedtægt) ifølge bestemmelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven, offentliggjort den 7. november 2003, i henhold til vedtægtens artikel 29, stk. 2 (meddelelse om en stilling som direktør i lønklasse A2).

- Sagsøgerens karriere genoprettes fuldstændigt med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for den således berigtigede indplacering i lønklasse og på løntrin, med tillæg af morarenter.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den 7. november 2003 offentliggjorde Kommissionen en stilling som direktør i lønklasse A2 i henhold til vedtægtens artikel 29, stk. 2. Sagsøgeren, som var afdelingschef i lønklasse A3, løntrin 7, og som gjorde midlertidig tjeneste i stillingen, besluttede at ansøge herom.

Ved afgørelse af 18. maj 2005 blev han udnævnt til den ledige stilling og indplaceret i lønklasse A*14, løntrin 2, med virkningstidspunkt fastsat til den 16. september 2004.

Sagsøgeren har i stævningen anført, at denne indplacering er lavere end lønklasse A2, nu A*15, som var anført i stillingsopslaget. Indplaceringen er desuden ligeledes lavere end den indplacering, sagsøgeren havde, da han var afdelingschef, inden udnævnelsen til stillingen som direktør. Dette resultat er ikke foreneligt med den omstændighed, at en stilling som direktør indebærer større arbejdsopgaver og ansvar.

Sagsøgeren er af den opfattelse, at hans indplacering er i strid med artikel 2, stk. 1, og artikel 5, stk. 5, i vedtægtens bilag XIII. Adskillige retsprincipper er ligeledes tilsidesat: princippet om forbud mod forskelsbehandling, princippet om ækvivalens mellem stilling og lønklasse i artikel 7, stk. 1, der er anført som et væsentligt princip til sikring af ligebehandling af tjenestemænd, principperne om forbud mod tilbagevirkende kraft, om retssikkerhed og om beskyttelse af den berettigede forventning, samt principperne om god forvaltningsskik og omsorgspligt. Der er desuden sket tilsidesættelse af retten til karriere og af tjenestens interesse.

Sagsøgeren har subsidiært anført, at artikel 12, stk. 3, i vedtægtens bilag XIII er ulovlig.

Sag anlagt den 6. marts 2006 — Vienne m.fl. mod Europa-Parlamentet

(Sag F-22/06)

(2006/C 108/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Philippe Vienne (Bascharage, Luxembourg) m.fl. (ved advokats G. Bounéou og F. Frabetti)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

- Annullection af den udtrykkelige afgørelse af 14. november 2005, hvorved Europa-Parlamentet afslog at yde sagsøgerne bistand i henhold til vedtægtens artikel 24.
- Europa-Parlamentet tilpligtes solidarisk at erstatte de tab, sagsøgerne har lidt som følge heraf.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, som alle er tjenestemænd eller øvrige ansatte ved Europa-Parlamentet, havde anmodet om overførsel af de pensionsrettigheder, de havde optjent i Belgien, til Fællesskabernes ordning i henhold til bestemmelserne i en belgisk lov vedtaget i 1991. I 2003 vedtog Belgien en ny lov, som ifølge sagsøgerne fastsætter mere favorable vilkår for denne type nye overførsler. Eftersom sagsøgerne allerede havde overført deres rettigheder, kunne de imidlertid ikke benytte sig af bestemmelserne i lov 2003.

Sagsøgerne indgav derfor en ansøgning med henblik på at opnå den i vedtægtens artikel 24 fastsatte bistand. Europa-Parlamentet, som ikke havde til hensigt at bistå dens tjenestemænd og øvrige ansatte med at opnå nævnte overførsler, afslog deres ansøgning ved afgørelse af 14. november 2005.

Sagsøgerne har med søgsmålet anfægtet denne afgørelse, som de betegner som et afslag på at yde bistand i strid med vedtægtens artikel 24. Sagsøgerne har til støtte for deres påstande foruden sidstnævnte bestemmelse ligeledes anført, at der er sket tilsidesættelse af omsorgspligten, af princippet om forbud mod forskelsbehandling, af forbudet mod usaglig sagsbehandling, af begrundelsespligten, af beskyttelsen af den berettigede forventning og af reglen »patere legem quam ipse fecisti«, samt at der foreligger magtmisbrug.

Sag anlagt den 3. marts 2006 — Abad-Villanueva m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-23/06)

(2006/C 108/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Roberto Abad-Villanueva m.fl. (ved advokats T. Bontinck og J. Feld)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annulation af de afgørelser, hvorved sagsøgerne fik underretning om deres overgang til kategori, derved, at de tilkendes en lønklasse, der er lavere end den lønklasse, der skal anvendes efter vedtægtsbestemmelserne, multiplikationsfaktoren opretholdes, og de forfremmelsespoints, sagsøgerne havde optjent, slettes.
- Det fastslås, at artikel 12 i vedtægtens bilag XIII er ulovlig.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne bestod de interne udvælgelsesprøver med henblik på overgang til kategori KOM/PA/04 og KOM/PB/04, hvis meddelelser blev offentliggjort inden den nye vedtægts ikrafttrædelsestidspunkt. Efter dette tidspunkt blev de af Kommissionen udnævnt til en højere kategori end den foregående, imidlertid med bevarelse af de samme lønklasser, løntrin og multiplikationsfaktorer som tidligere. Til gengæld blev deres forfremmelsespoints nulstillet.

Sagsøgerne har i stævningen først anført, at afgørelserne om udnævnelse tilsidesætter vedtægtens artikel 31 og 62, samt artikel 2, stk. 1 og 2, og artikel 5, stk. 2, i vedtægtens bilag XIII, for så vidt som sagsøgerne i henhold til nævnte bestemmelser burde have været indplaceret højere. Kommissionen har således dels tilsidesat den ret, som tilkommer enhver tjenestemand, til at blive ansat i den lønklasse, der er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, dels diskrimineret sagsøgerne i forhold til beståede sagsøgere fra andre udvælgelsesprøver, som giver adgang til de samme kategorier.

Sagsøgerne har desuden anført, at der ikke er noget retsgrundlag, som gør det muligt for Kommissionen for sagsøgernes vedkommende fortsat at anvende de multiplikationsfaktorer, som er fastsat for deres tidligere kategorier, og heller ikke at fratage dem de forfremmelsespoints, de havde optjent.

Endelig tilsidesætter de anfægtede afgørelser ligeledes principperne om beskyttelse af den berettigede forventning, om bevarelse af de erhvervede rettigheder og om ligebehandling.

Sag anlagt den 10. marts 2006 — Abarca Montiel m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-24/06)

(2006/C 108/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Sabrina Abarca Montiel m.fl. (ved avocat L. Vogel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annulation af den af den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter, truffene afgørelse af 21. november 2005, hvorved denne afslog de klager, sagsøgerne havde indgivet på forskellige datoer mellem den 26. juli 2005 og den 17. august 2005, og hvori de anfægtede de administrative afgørelser, som henholdsvis fastsatte indplaceringen og aflønningen af hver enkelt sagsøger, og ligeledes anfægtede artikel 7 i den af kommissærkollegiet truffene beslutning af 27. april 2005, som indeholder »De almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende de gennemførelsesforanstaltninger, der finder anvendelse på personale, der er ansat i vuggestuer og børnehaver af Kontoret for Infrastruktur i Bruxelles«, samt denne beslutnings bilag I og II.
- Om fornødent: Ligeledes annulation af de afgørelser, som ovennævnte klager var rettet imod.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, som på nuværende tidspunkt er kontraktansatte inden for området for vuggestuer og børnehaver i Bruxelles, udførte disse samme arbejdsopgaver allerede før deres udnævnelse, i henhold til belgiske ansættelseskontrakter. De har anfægtet deres indplacering og aflønning, som blev fastsat af Kommissionen i forbindelse med deres udnævnelse til kontraktansatte.

Sagsøgerne har med stævningens første anbringende anført, at de i henhold til de almindelige gennemførelsesbestemmelser og andre bestemmelser vedrørende kontraktansatte ved Kommissionen burde have været indplaceret i ansættelsesgruppe III i stedet for ansættelsesgruppe II henset til deres titel og anciennitet.

Sagsøgerne har med det andet anbringende bl.a. anfægtet, at de ikke er blevet tildelt den minimumsaflønning, der er fastsat i artikel 6 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser.

Sagsøgerne har med det tredje anbringende anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, af aftalememorandum af 22. januar 2002 mellem Kommissionen og delegationen for ansatte i henhold til belgiske kontrakter i vuggestuer og børnehaver, af princippet om forbud mod forskelsbehandling samt af de almindelige principper om social sikring. Navnlig burde beregningen af sagsøgernes grundløn ikke have taget hensyn til familietillæg.

Sag anlagt den 10. marts 2006 — Ider m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-25/06)

(2006/C 108/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Béatrice Ider m.fl. (ved avocat L. Vogel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annulation af den af den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter, truffet afgørelse af 21. november 2005, hvorved denne afslog de klager, sagsøgerne havde indgivet den 26. juli 2005, og hvori de anfægtede de administrative afgørelser, som henholdsvis fastsatte indplaceringen og aflønningen af hver enkelt sagsøger, og ligeledes anfægtede artikel 8 i den af kommissærkollegiet truffet beslutning af 27. april 2005, som indeholder »De almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende de gennemførelsesforanstaltninger, der finder anvendelse på personale, der er ansat i vuggestuer og børnehaver af Kontoret for Infrastruktur i Bruxelles«, samt denne beslutnings bilag I og II.
- Om fornødent: Ligeledes annulation af de afgørelser, som ovennævnte klager var rettet imod.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, som på nuværende tidspunkt er kontraktansatte inden for området for vuggestuer og børnehaver i Bruxelles, udførte disse samme arbejdsopgaver allerede før deres udnævnelse, i henhold til belgiske ansættelseskontrakter. De har anfægtet deres indplacering og aflønning, som blev fastsat af

Kommissionen i forbindelse med deres udnævnelse til kontraktansatte.

Sagsøgerne har med stævningens første anbringende anført, at de i henhold til aftalememorandum af 22. januar 2002 mellem Kommissionen og delegationen for ansatte i henhold til belgiske kontrakter i vuggestuer og børnehaver burde have haft en mere fordelagtig indplacering. Der er nemlig ved deres indplacering i ansættelsesgruppe I, lønklasse 1, anlagt et åbenbart urigtigt skøn og sket tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet de blev anset for nyansatte uden faglig erfaring, mens de imidlertid var i besiddelse af stor anciennitet.

Sagsøgerne har med det andet anbringende anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, af førnævnte aftalememorandum, af princippet om forbud mod forskelsbehandling samt af de almindelige principper om social sikring. Navnlig burde der ved beregningen af sagsøgernes grundløn ikke være taget hensyn til familietillæg.

Sag anlagt den 10. marts 2006 — Bertolete m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-26/06)

(2006/C 108/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Marli Bertolete m.fl. (ved avocat L. Vogel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annulation af den af den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter, truffet afgørelse af 21. november 2005, hvorved denne afslog de klager, sagsøgerne havde indgivet på forskellige datoer mellem den 26. juli 2005 og den 17. august 2005, og hvori de anfægtede de administrative afgørelser, som henholdsvis fastsatte indplaceringen og aflønningen af hver enkelt sagsøger, og ligeledes anfægtede artikel 7 i den af kommissærkollegiet truffet beslutning af 27. april 2005, som indeholder »De almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende de gennemførelsesforanstaltninger, der finder anvendelse på personale, der er ansat i vuggestuer og børnehaver af Kontoret for Infrastruktur i Bruxelles«, samt denne beslutnings bilag I og II.

- Om fornødent: Ligeledes annullation af de afgørelser, som ovennævnte klager var rettet imod.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne, som på nuværende tidspunkt er kontraktansatte inden for området for vuggestuer og børnehaver i Bruxelles, udførte disse samme arbejdsopgaver allerede før deres udnævnelse, i henhold til belgiske ansættelseskontrakter. De har anfægtet deres indplacering og aflønning, som blev fastsat af Kommissionen i forbindelse med deres udnævnelse til kontraktansatte.

Sagsøgerne har med stævningens første anbringende anført, at de i henhold til de almindelige gennemførelsesbestemmelser og andre bestemmelser vedrørende kontraktansatte ved Kommissionen burde have været indplaceret i ansættelsesgruppe III i stedet for ansættelsesgruppe II henset til deres titel og anciennitet.

Sagsøgerne har med det andet anbringende bl.a. anfægtet, at de ikke er blevet tildelt den minimumsaflønning, der er fastsat i artikel 6 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser.

Sagsøgerne har med det tredje anbringende anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, af aftalememorandum af 22. januar 2002 mellem Kommissionen og delegationen for ansatte i henhold til belgiske kontrakter i vuggestuer og børnehaver, af princippet om forbud mod forskelsbehandling samt af de almindelige principper om social sikring. Navnlig burde der ved beregningen af sagsøgernes grundløn ikke være taget hensyn til familietillæg.

Sag anlagt den 10. marts 2006 — Lofaro mod Kommissionen

(Sag F-27/06)

(2006/C 108/64)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alessandro Lofaro (Bruxelles, Belgien) (ved avocat J.-L. Laffineur)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 6. juni 2005 om at forlænge sagsøgerens prøvetid med 6 måneder, af afgørelsen af 28. september 2005 om at afskedige ham ved udgangen af denne periode, samt af de udtalelser ved prøvetidens udløb, hvorpå disse to afgørelser er baseret.
- Om fornødent: Annullation af den af den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter, truffene afgørelse af 23. november 2005 om afslag på sagsøgerens klage.
- Kommissionen tilpligtes som erstatning for det lidte tab at betale sagsøgeren en erstatning, der efter billighed er opgjort til 85 473 EUR for den økonomiske skade og 50 000 EUR for den ikke-økonomiske skade, idet der tages forbehold for en forhøjelse eller nedsættelse af beløbet under sagen.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tidligere midlertidigt ansat ved Kommissionen, blev ansat fra den 16. september 2004 til den 15. september 2009 i henhold til en kontrakt, som fastsatte en prøvetid på seks måneder i henhold til artikel 14 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte. Efter en første negativ bedømmelse, en forlængelse af prøvetiden med seks måneder og en anden negativ bedømmelse, opsigde Kommissionen nævnte kontrakt.

Sagsøgeren har i stævningen anført, at Kommissionen har anlagt åbenbart urigtige skøn. Kommissionen har ligeledes tilsidesat de almindelige principper, som sikrer retten til værdighed og kontradiktion, og fremført overflødig kritik.

Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 21. marts 2006 — Marengo mod Kommissionen

(Sag F-96/05) ⁽¹⁾

(2006/C 108/65)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 10 af 14.1.2006.

III

(Oplysninger)

(2006/C 108/66)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 96 af 22.4.2006

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 86 af 8.4.2006

EUT C 74 af 25.3.2006

EUT C 60 af 11.3.2006

EUT C 48 af 25.2.2006

EUT C 36 af 11.2.2006

EUT C 22 af 28.1.2006

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
